

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 8. juli 2005 (11.07)
(OR. en)**

Interinstitutionel sag:

2005/0090 (CNS)

11021/05

FIN 259

FORSLAG

fra:	Kommissionen
modtaget den:	6. juli 2005
Vedr.:	Forslag til RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet Rapport om anvendelsen af bestemmelserne i den nye finansforordning

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved følgeskrivelse til Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant.

Bilag: KOM(2005) 181 endelig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.5.2005
KOM(2005) 181 endelig

2005/0090 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen
vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Rapport om anvendelsen af bestemmelserne i den nye finansforordning

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Den omarbejdede finansforordning ("FF") blev enstemmigt vedtaget af Rådet i juni 2002 efter en vellykket forligsprocedure med Europa-Parlamentet og et vigtigt bidrag fra Revisionsretten. I december 2002 vedtog Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne ("GB") til den omarbejdede FF efter en omfattende høring af institutionerne. Begge disse forordninger, som vedrører alle institutioner, trådte i kraft den 1. januar 2003.

FF kan ændres hvert tredje år, eller på et hvilket som helst tidspunkt, det måtte være nødvendigt.

På tidspunktet for vedtagelsen af den nye finansforordning i 2002 fremsatte Kommissionen en erklæring til Rådets protokol, hvori den *"forpligter sig til inden den 1. januar 2006 at aflægge beretning om anvendelsen af bestemmelserne i den nye finansforordning, herunder navnlig om afskaffelsen af foregående centrale kontroller, og om nødvendigt at forelægge Rådet de forslag, der måtte være nødvendige"*. Denne rapport er vedlagt.

2. DE VIGTIGESTE FORMÅL MED KOMMISSIONENS ÆNDRINGER

- At øge **effektiviteten** og **gennemsigtigheden** i forbindelse med reglernes anvendelse. I mange tilfælde er det ikke nødvendigt at ændre reglerne, men deres anvendelse bør præciseres.
- Hvad angår indkøbsaftaler og tilskud: **forenkling** af procedurer og krav vedrørende dokumentation, specielt hvor der er tale om mindre beløb, idet det bør sikres, at kravene står i et **rimeligt forhold** til de involverede omkostninger og risici. Denne forenklingsproces blev indledt med den igangværende "hasterevision" af gennemførelsesbestemmelserne; den vil blive yderligere udbygget med den egentlige revision af gennemførelsesbestemmelserne, som er knyttet til revisionen af FF.
- Hvad angår tilskud: forenkling af kravene vedrørende forudgående kontrol og finansielle og retlige garantier, idet det bør sikres, at disse krav og den administrative byrde for modtagerne står i et rimeligt forhold til de involverede omkostninger og risici.
- **Præcisering** og forenkling af reglerne vedrørende forvaltningsmetoder.

3. DEN GENERELLE FREMGANGSMÅDE I FORBINDELSE MED ÆNDRINGERNE

3.1. Rækkevidde

Kommissionen mener, at de nævnte målsætninger kan nås, samtidig med at man bevarer stabiliteten i forbindelse med finansforordningens grundlæggende principper, begreber og opbygning, og den håber, at de øvrige institutioner vil dele denne holdning. Stabile regler er **nødvendige for en forsvarlig økonomisk forvaltning**. Endvidere omfatter de finansielle

bestemmelser krav til tilskudsmodtagere og ordremodtagere. Hvis disse regler ændres for hyppigt eller uden behørig begrundelse, vil det kunne få en **negativ indvirkning** på sådanne modtagere og på Den Europæiske Unions image. Ændringerne vil derfor have begrænset rækkevidde.

3.2. Tidsplan

Målsætningen er at opnå enighed om ændringerne, således at de kan træde i kraft den 1. januar 2007. Dette falder sammen med ikrafttrædelsen af de finansielle overslag for perioden 2007-2013. Gennemførelsesbestemmelserne vil også blive ændret, og de nye GB må også vedtages på den nævnte dato. Efter vedtagelsen af de nye forordninger bør institutionerne og tjenestegrene have tilstrækkelig tid til at forberede sig på ændringerne, inden forordningerne træder i kraft.

4. KOMMISSIONENS METODE OG KRITERIER I FORBINDELSE MED ÆNDRINGERNE

Kommissionen har anvendt strenge kriterier ved sin vurdering af, hvilke ændringer der er absolut nødvendige. I juli 2004 redegjorde de finansielle enheder i samtlige Kommissionens tjenestegrene, i en særlig rapport og på eget initiativ, for deres problemer med reglerne. Der blev også modtaget forslag fra de øvrige institutioner. Kommissionen har til hensigt at gennemføre konsultationer med de deltagere i EF-politikkerne, som bliver berørt af reglerne.

Kommissionen har lagt følgende betragtninger til grund:

- a) Lovgivningsmæssige ændringer bør kun foretages i de problematiske tilfælde, hvor der **ikke er noget alternativ**. Hvor det er muligt, bør **andre løsninger**, såsom fortolkningsnoter eller administrative foranstaltninger, anvendes.
- b) Ændringer, der er i modstrid med de interne reformer, eller som modarbejder de centrale elementer heri, kan **ikke accepteres**.
- c) Lovgivningsmæssige ændringer bør kun foreslås, **hvor der forekommer reelle problemer**. Enhver foreslået ændring bør tage sigte på:
 - at gøre det lettere for Kommissionen at opfylde sin forpligtelse, i henhold til traktaten, til at gennemføre budgettet og opfylde de politiske målsætninger
 - at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning eller forbedre denne
 - at forbedre beskyttelsen af EU's finansielle interesser mod svig og ulovlige aktiviteter
 - at bidrage til målsætningen om en positiv revisionserklæring.

5. ÆNDRINGER, DER ANSES FOR NØDVENDIGE

5.1. Budgetprincipper

- a) **Andre retsakter** vedrørende budgetgennemførelsen bør være i overensstemmelse med FF. Dette princip bør understreges yderligere (art. 2 FF).

- b) **Princippet om et realistisk budget** bør udvides (art. 5 FF), således at det understreges, at de eksisterende retlige forpligtelser dækkes af tilstrækkelige bevillinger på budgettet.
- c) **Princippet om budgettets enhed:** reglen vedrørende renter af forfinansieringer bør forenkles (art. 5, stk. 4, FF). Den nuværende regel er, at forfinansieringer og de renteaflastninger, der giver anledning til, tilhører Fællesskabet, og at renterne skal opkræves mindst en gang om året. Det nuværende anvendelsesområde for denne regel er kun tilskud, der er genstand for centraliseret forvaltning af Kommissionens tjenestegrene (art. 3 GB). Dette lægger en uforholdsmæssig stor byrde på de programmer, hvor det er nødvendigt med interne administrative ressourcer til at udstede indtægtsordrer. Det foreslås derfor, at det tillades, at rentebeløbet modregnes i den endelige betaling til modtageren. Dermed fastholdes principperne om, at forfinansieringer er Fællesskabets ejendom, og at de renter, de medfører, skal bogføres. Begrænsningerne i anvendelsesområdet for den generelle regel bør medtages i FF i stedet for i GB.
- d) **Annuitetsprincippet:** der bør skabes større effektivitet og åbenhed for at opfylde følgende behov:
- **fremførsel** af ikke-opdelte bevillinger bør undtagelsesvis være mulig, når der er tale om udgifter til direkte betalinger til landbrugere
 - **indgåelse af udgiftsforpligtelser på forhånd**, fra 15. december i år n-1, bør undtagelsesvis være mulig, når det drejer sig om bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger, som omhandlet i art. 110 FF
 - begrænsningerne, ifølge hvilke maksimumtærsklen for **indgåelse af forpligtelser på forhånd** (fra 15. november i år n-1) vedrørende den nuværende "EUGFL, Garantisektionen" kun omfatter udgifter til løbende forvaltning (der konteres under regnskabsår n), bør ophæves (art. 150, stk. 3 FF). Under den nye Europæiske Garantifond for Landbruget (KOM (2004) 489) vil betalingsanmodningerne i overvældende grad være koncentreret i begyndelsen af budgetår n
 - ikke-opdelte bevillinger til **veterinære foranstaltninger**, som i øjeblikket afholdes over "EUGFL, Garantisektionen", bør konverteres til opdelte bevillinger, der bedre passer til en flerårig udgift (art. 149, stk. 1, FF).
- e) Princippet om **bruttoopgørelse:** to punkter bør føjes til listen over formålsbestemte indtægter (art. 18):
- medlemsstaternes mulighed for at yde ad hoc-bidrag til programmer vedrørende forbindelser med tredjelande
 - indtægter fra salg af køretøjer, udstyr, installationer mv.
- f) I øjeblikket skal Kommissionen have tilladelse fra budgetmyndigheden til at modtage **donationer** (art. 19, stk. 2). For at undgå unødvendige og besværlige konsultationer vil det være hensigtsmæssigt, at kravet om tilladelse begrænses til kun at omfatte donationer af betydelige beløb.

- g) **Princippet om specificering:** reglerne vedrørende overførsel af bevillinger bør forenkles og præciseres i de tilfælde, hvor de har vist sig at være for besværlige eller uklare:
- "**underretningsproceduren**" (art. 22 og 23): teksten præciserer ikke, hvornår fristen for budgetmyndighedens beslutning begynder at løbe, så en korrektion er nødvendig
 - af effektivitetshensyn bør Kommissionen på egen hånd kunne træffe beslutning om **overførsler fra reserven**, hvis der ikke foreligger noget retsgrundlag for den pågældende foranstaltning på det tidspunkt, hvor budgettet opstilles, men hvor retsgrundlaget vedtages i løbet af året (art. 23, stk. 1, nyt litra d)).
 - reglerne om **overførsel af administrationsbevillinger** bør tilpasses den nye aktivitetsbaserede budgetlægning (ABB).

5.2. Gennemførelsesmåder (art. 53-57)

- a) Den begrænsning, at **delt forvaltning** kun kan anvendes i forbindelse med EUGFL og strukturfondene, bør fjernes for at afspejle den nuværende praksis, der er baseret på de eksisterende forordninger og på forslagene til kommende basisretsakter efter 2006.
- b) Hvad angår **fælles forvaltning** sammen med internationale organisationer, er det nødvendigt at præcisere definitionen og kravene, ligesom disse bør suppleres i overensstemmelse med de operationelle behov.
- c) Betingelserne og kriterierne for anvendelse af nationale offentligretlige organer ("**nationale agenturer**") bør forenkles for at lette deres anvendelse, og bestemmelsens anvendelsesområde bør udvides til også at omfatte internationale offentligretlige organer.
- d) Det særlige tilfælde med anvendelse af **særlige rådgivere/missionschefer**, som udpeges af Rådet til at lede visse foranstaltninger under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), bør medtages som et særligt tilfælde af indirekte centraliseret forvaltning.
- e) Betingelserne for at uddelegere opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen til **private organer** bør ændres, da erfaringen har vist, at disse betingelser er unødvendigt strenge.
- f) Eftersom en **fælles kontrolramme** er nødvendig, bør Kommissionens kontrol i forbindelse med decentraliseret eller indirekte centraliseret forvaltning og, i givet fald, delt forvaltning, styrkes, bl.a. ved at tilføje bestemmelser vedrørende medlemsstaternes ansvar i forbindelse med delt forvaltning.

5.3. Finansielle aktører

Forholdet mellem Kommissionens **interne revisor og agenturerne** bør justeres (art. 185 FF). Agenturerne bør have deres egne interne revisionsenheder, som refererer til deres egne bestyrelser, medens Kommissionens interne revisor refererer til Kommissionen selv, for så vidt angår dennes procedurer og systemer.

Regnskabsførerens ansvar for at godkende regnskaberne på grundlag af de finansielle oplysninger, han modtager fra de anvisningsberettigede, bør præciseres.

5.4. Inddrivelse af fordringer (art. 72-73b)

Reglerne vedrørende inddrivelse af fordringer bør **præciseres og strammes**.

- a) **Opkrævning ved tvangsfuldbyrdelse** bør støttes ved at sikre (art. 72 FF), at man i forbindelse med Fællesskabets fordringer også kan udnytte de instrumenter, der er vedtaget i henhold til EF-traktatens bestemmelser om samarbejde i civile retlige sager med grænseoverskridende virkninger (art. 65 EFT).
- b) Medlemsstaterne bør behandle inddrivelse på samme måde, som de behandler deres fordringer af fiskal art inden for deres egne retsområder, og de bør have **samme fortrinsrettigheder**.
- c) I Kommissionens tjenestegrene viser erfaringen, at Fællesskabet ikke - som de statslige myndigheder inden for mange nationale retsområder - har en **forældelsesfrist, således at finansielle fordringer bortfalder** efter et vist tidsrum. Indførelsen af en sådan forældelsesfrist er **i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og om ligebehandling** af operatører. Den samme forældelsesfrist på fem år gælder allerede for bøder og tvangsbøder som fastslået i Rådets forordning om gennemførelse af konkurrencereglerne.

5.5. Offentlige indkøbsaftaler

Et af hovedformålene med og resultaterne af den FF, der blev vedtaget i 2002, var at **gennemføre EF-direktiverne om offentlige indkøb**, således at fællesskabsinstitutionerne kunne anvende **samme normer som medlemsstaterne**. Efter vedtagelsen i 2004 af det nye EF-direktiv om offentlige indkøb er en række yderligere ændringer af FF nødvendige:

- a) der bør gives mulighed for, at et indkøb kan erklæres **hemmeligt**
- b) der bør sondres mellem tungtvejende **årsager til udelukkelse** af ansøgere og bydende og andre årsager, som medfører en mindre finansiell risiko: de alvorligste årsager bør obligatorisk medføre udelukkelse, medens andre årsager kan lægges til grund efter behov, på grundlag af en risikovurdering foretaget af den ordregivende myndighed.

Erfaringen har vist, at følgende ændringer er nødvendige:

- a) der bør være mulighed for at dele en **fælles database** over de ansøgere eller bydende, der er i en udelukkelsessituation som omhandlet i art. 93 og 94 i FF
- b) udvidelse af de forenklede regler til at omfatte tildeling af kontrakter om eksterne **ekspertydelser** vedrørende evaluering og teknisk bistand (art. 91, 97 FF)
- c) præcisering af institutionernes forpligtelse til at **suspendere en indkøbsprocedure eller en aftale** i tilfælde af svig mv.

5.6. Tilskud

Det er nødvendigt at **forenkle** bestemmelserne: kravene vedrørende kontrol og garantier bør i højere grad tilpasses den finansielle risiko.

- a) Anvendelsesområdet for afsnittet om tilskud (afsnit VI i første del i FF) bør **præciseres** (art. 108 FF), især hvad angår finansiering vedrørende **låneaktiviteter** og **kapitalandele**.
- b) Hvad angår offentlige indkøbsaftaler, er det nødvendigt at tilføje **proportionalitetsprincippet**.
- c) Anvendelsesområdet for **non profit-reglen** bør præciseres ligesom dens fordeling på FF og GB.
- d) I visse situationer medfører **foranstaltningens karakter**, at der **ikke er nogen valgmulighed** i forbindelse med udvælgelsen af modtagere. Denne kategori bør derfor medtages i art. 110 FF.
- e) Én og samme foranstaltning bør ikke give anledning til **mere end et enkelt tilskud** til en given modtager. Imidlertid giver visse basisretsakter mulighed for at kombinere fællesskabsfinansieringer, da det f.eks. betragtes som hensigtsmæssigt, at midler fra strukturfondene kan suppleres med midler fra andre programmer (f.eks. TEN-programmer). Det bør også præciseres, at den **samme udgift aldrig kan finansieres to gange** (art. 111 FF).
- f) I forbindelse med tilskud til **driftsomkostninger** har reglen om, at den nødvendige aftale skal være underskrevet senest fire måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår, vist sig at være unødvendigt stram. Eftersom der er strenge regler om finansiering med tilbagevirkende kraft, kan denne frist uden problemer fastsættes til seks måneder (art. 112 FF).
- g) Anvendelsen af **faste beløb** bør tillades i FF sammen med den mere traditionelle metode med pro rata-godtgørelse af faktisk påløbne udgifter (ny art. 113a).
- h) Visse begrænsninger med hensyn til, hvorvidt modtagerne kan komme i betragtning, bør ophæves (art. 114 FF) for at give mulighed for at yde tilskud **til fysiske personer** og visse typer af enheder, som **ikke er juridiske personer**.
- i) **Reglerne om udelukkelse** fra tilskudsprocedurer bør omfatte samme sondring som reglerne vedrørende indkøbsaftaler (jf. ovenstående pkt. 5.6, første afsnit, litra b)), for så vidt angår situationens alvor (art. 114 FF).
- j) Der bør udtrykkeligt tages højde for tilfælde, hvor gennemførelsen af en foranstaltning nødvendiggør en finansiell støtte til tredjeparter.

5.7. Regnskabsføring

Der foreslås **ikke nogen væsentlige ændringer af Afsnit VII** i første del (art. 121-138 FF). Kun følgende præcisering er nødvendig: **muligheden for at udvide konsolideringens omfang** i overensstemmelse med EF's regnskabsregler.

5.8. Specifikke politikområder i FF's anden del

a) Afsnit I: landbrug. En række ændringer er allerede nævnt ovenfor under sektion 5.1 (budgetprincipper). Endvidere bør følgende ændringer foretages:

- ordlyden bør tilpasses oprettelsen af den nye Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)
- **midlertidige forpligtelser** kan indgås efter den normale 2-måneders frist efter modtagelsen af medlemsstaternes udgiftsopgørelser i tilfælde, hvor der forventes truffet en afgørelse om bevillingsoverførsel
- **art. 153 FF** vedrørende overførsler er urigtig: der skal kun henvises til underretningsproceduren i art. 23.

b) Afsnit II: strukturfonde

- ordlyden bør tilpasses i overskriften og i art. 155, stk. 1 og 3, så der specifikt refereres til strukturfondene, Samhørighedsfonden, Fiskerifonden og Fonden for Udvikling af Landdistrikterne
- i de nye basisretsakter, som Kommissionen har foreslået for strukturforanstaltninger efter 2006, bliver reglen om automatisk frigørelse af bevillinger suspenderet i tilfælde af "force majeure", der i alvorlig grad forstyrrer gennemførelsen af foranstaltningerne. I dette tilfælde er det således ikke længere nødvendigt, at bevillingerne genopføres. Kommissionen finder det imidlertid berettiget at fastholde muligheden for genopførelse på grund af en "åbenlys fejl", der udelukkende kan tilskrives Kommissionen (art. 157). Dette vil gøre det muligt at stille forpligtelsesbevillinger til rådighed uden at afbryde den samlede programmering af bevillinger for den syvårige periode.

c) Afsnit III: forskning

Som en undtagelse bør det, på nøje fastsatte betingelser, være muligt at genopføre frigjorte forpligtelsesbevillinger, når der er tale om forskningsrammeprogrammer; dette vil gøre det muligt at anvende frigjorte bevillinger, der er øremærket til projekter, som slet ikke eller kun delvis er gennemført, til andre projekter af tilstrækkelig kvalitet.

5.9. Kontorer

De interinstitutionelle europæiske kontorer bør have tilladelse til at optræde som ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, for så vidt angår bevillinger på andre institutioners budget.

5.10. Forfatningstraktaten

Kommissionen har forelagt dette forslag i overensstemmelse med gældende lovgivning på den dato, hvor forslaget vedtages. Når forfatningstraktaten er blevet ratificeret, vil de ændringer af FF, der måtte være nødvendige, blive foreslået.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

af [...]

**om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen
vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 279,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002⁴, i det følgende benævnt "finansforordningen", fastlægger det retlige grundlag for reformen af den finansielle forvaltning. Derfor bør dens væsentligste elementer vedligeholdes og styrkes. Den opstiller desuden en række budgetprincipper, som bør overholdes i alle retsakter. Afvigelser herfra bør begrænses til et strengt minimum.
- (2) Der er grund til at foretage visse ændringer i lyset af den praktiske erfaring med henblik på at lette gennemførelsen af budgettet og af de underliggende politiske målsætninger og for at tilpasse en række krav til procedure og dokumentation, så de kommer til at stå i et mere rimeligt forhold til risikoen og udgifterne.
- (3) Alle ændringer bør bidrage til gennemførelsen af formålene med Kommissionens reformer, de bør bidrage til at forbedre eller sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og bør øge beskyttelsen af Fællesskabernes finansielle interesser mod svig og ulovlige aktiviteter, og dermed bidrage til, at der opnås en rimelig sikkerhed for, at de finansielle transaktioner er lovlige og i overensstemmelse med de fastsatte regler.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

- (4) Visse ændringer er nødvendige af hensyn til bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af budgettet med hensyn til indtægter eller udgifter for perioden 2007-2013, så der sikres overensstemmelse mellem disse retsakter og finansforordningen.
- (5) Princippet om, at andre retsakter vedrørende budgetgennemførelsen skal være i overensstemmelse med finansforordningen, bør styrkes.
- (6) På visse områder er det af hensyn til de operationelle behov nødvendigt med større effektivitet og åbenhed ved anvendelsen af budgetprincipperne.
- (7) Hvad angår princippet om budgettets enhed, bør reglen vedrørende renter, der hidrører fra forfinansiering, forenkles. Den administrative byrde i forbindelse med opkrævningen af disse renter står ikke i et rimeligt forhold til formålet med det, og det ville være mere effektivt at gøre det muligt at modregne renter i den endelige betaling til modtageren.
- (8) Hvad angår princippet om etårighed, bør der indføres større fleksibilitet og åbenhed for at imødekomme de funktionelle behov. Fremførsel af bevillinger bør undtagelsesvis tillades, hvis der er tale om udgifter til direkte betalinger til landbrugere over den nye Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL). Indgåelse af forudgående udgiftsforpligtelser bør være tilladt, når det drejer sig om bistand i krisesituationer og humanitær bistand, således at Fællesskabet kan træffe passende foranstaltninger, hvis der indtræder en international katastrofe i slutningen af regnskabsåret.
- (9) Betalingsanmodningerne fra medlemsstaterne i henhold til de nye landbrugsforordninger vil i overvældende grad være koncentreret i begyndelsen af regnskabsår n. Derfor bør maksimumtærsklen for indgåelse af forudgående forpligtelser over EGFL (fra 15. november i år n-1) til dækning af udgifter til løbende forvaltning (som afholdes over budgettet for år n) ophæves, for så vidt angår det senest vedtagne landbrugsbudget. Hvad angår grænsen for indgåelse af forudgående forpligtelser til administrative udgifter, bør ordlyden ændres, således at den også refererer til bevillinger, som budgetmyndigheden har truffet afgørelse om.
- (10) Anvendelsen af ikke-opdelte bevillinger til veterinære foranstaltninger, som afholdes over EGFL, hæmmer gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, specielt på grund af de begrænsede muligheder for fremførsel. Det bør derfor være muligt at anvende opdelte bevillinger til sådanne udgifter, da dette er mere i overensstemmelse med foranstaltningernes flerårige karakter.
- (11) Hvad angår princippet om bruttoopgørelse, bør listen over formålsbestemte indtægter udvides med to punkter. For det første bør det, ligesom det i øjeblikket er tilfældet i forbindelse med specifikke forskningsprogrammer, være muligt for medlemsstaterne at yde ad hoc-bidrag, som formålsbestemt indtægt, til projekter under programmer vedrørende tredjelande, som forvaltes af Kommissionen. For det andet bør indtægter fra salg af køretøjer, materiel, installationer, materialer samt apparater til videnskabelige og tekniske formål, der udskiftes eller kasseres, kunne behandles som formålsbestemt indtægt, for at tilskynde de anvisningsberettigede til at opnå den bedste pris ved afhændelsen.

- (12) I øjeblikket skal Kommissionen have tilladelse af budgetmyndigheden til at modtage donationer, såsom gaver og arv, der medfører en forpligtelse. For at undgå unødvendige og tunge procedurer, bør tilladelsen kun være obligatorisk, såfremt der er tale om betydelige forpligtelser.
- (13) Hvad angår princippet om budgettets specificering, bør reglerne vedrørende bevillingsoverførsler forenkles og præciseres på visse punkter, da de i praksis har vist sig at være tunge eller uklare. Hensigten har været, at finansforordningens artikel 22 skulle gælde for andre institutioner end Kommissionen, eftersom Kommissionen har sin egen ordning. Den pågældende bestemmelse bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (14) Hvad angår "underretningsproceduren", forelægger Kommissionen og de øvrige institutioner deres forslag til overførsel for budgetmyndigheden, som kan anvende den normale procedure, hvis den ønsker at rejse indvendinger. I sådanne tilfælde gælder i teorien de normale frister for budgetmyndighedens afgørelse om overførsel. Imidlertid fremgår det ikke af ordlyden, fra hvilket tidspunkt fristen anses for at løbe, og denne mangel bør udbedres.
- (15) Med henblik på at forenkle forvaltningen af deres budget bør andre institutioner end Kommissionen have mulighed for at foretage overførsel af bevillinger fra én artikel til en anden inden for samme kapitel uden forudgående underretning af budgetmyndigheden.
- (16) Af hensyn til effektiviteten bør Kommissionen have tilladelse til selv at træffe beslutning om overførsel fra reserven i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen basisretsakt i betydningen i artikel 49 finansforordningen for den pågældende foranstaltning på det tidspunkt, hvor budgettet opstilles, men hvor basisretsakten vedtages i løbet af året.
- (17) Reglerne om Kommissionens overførsel af administrationsbevillinger bør tilpasses den nye aktivitetsbaserede budgetstruktur (ABB). Således bør "underretningsproceduren" kun anvendes i forbindelse med overførsel mellem artikler inden for samme afsnits administrationskapitel, som udgør mere end 10% af årets bevillinger. På den anden side bør overførsel mellem artikler under forskellige afsnit, der finansierer udgifter af samme art, kunne besluttes af Kommissionen selv.
- (18) Finansforordningens artikel 26, 45 og 46 bør ændres som følge af afskaffelsen af reserven vedrørende Fællesskabets lån og lånegarantier til tredjelande og vedtagelsen af en ny hensættelsesmekanisme for Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland.
- (19) For så vidt angår budgetproceduren, har kravet i finansforordningens artikel 29 om, at budgettet skal offentliggøres inden to måneder efter vedtagelsen, vist sig at være urealistisk; tre måneder vil være mere hensigtsmæssigt i praksis. Begrebet "aktivitetserklæring" bør indsættes i artikel 33 for at knæsette et af nøgleprincipperne i ABB. I artikel 46 om budgettets indhold bør det fastslås, at forfaldsplanerne skal medtages i de arbejdsdokumenter, der ledsager det foreløbige budgetforslag, i stedet for i selve budgettet, da de ikke er relevante for budgetproceduren og er unødvendigt byrdefulde.

- (20) Hvad angår forvaltningsmetoder, er det nødvendigt at fjerne begrænsningen i finansforordningens artikel 53, stk. 3, ifølge hvilken delt forvaltning kun kan omfatte Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og strukturfondene, fordi flere programmer nu vil blive gennemført med delt forvaltning. Kravene i artikel 53, stk. 7, vedrørende fælles forvaltning bør præciseres. Kriterierne i artikel 54 for anvendelse af nationale offentligretlige organer bør forenkles for at lette deres anvendelse og imødekomme de stigende operationelle behov, og bestemmelsens anvendelsesområde bør udvides til internationale offentligretlige organer. Artikel 54 bør også præcisere den særlige situation med særlige rådgivere/missionschefer, som udpeges af Rådet til at lede visse foranstaltninger under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- (21) Medlemsstaternes ansvar i forbindelse med delt forvaltning bør fastlægges mere detaljeret for at tage hensyn til de igangværende drøftelser mellem institutionerne af, hvilken dechargeprocedure og hvilke egnede kontrolsystemer der bør indføres under hensyn til medlemsstaternes og Kommissionens fælles ansvar. Eftersom en fælles kontrolramme er nødvendig, bør Kommissionens kontrol i forbindelse med decentraliseret eller indirekte centraliseret forvaltning og, i givet fald, delt forvaltning styrkes.
- (22) Forbuddet i finansforordningens artikel 57 mod at uddelegere gennemførelsesopgaver til private organer bør ændres, fordi formuleringen af det pågældende forbud har vist sig at være unødvendig rigoristisk. F.eks. bør Kommissionen have mulighed for at benytte sig af et rejsebureau eller en conferencearrangør til at godtgøre konferencedeltageres udgifter, under forudsætning af at det sikres, at det private selskab ikke udøver nogen skønsbeføjelser.
- (23) Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bør kunne henvise en sag til den særlige instans for finansielle uregelmæssigheder, hvis han mener, at der er begået en finansiell uregelmæssighed.
- (24) Regnskabsførerens ansvar for at godkende regnskaberne på grundlag af de finansielle oplysninger, han modtager fra de anvisningsberettigede, bør præciseres.
- (25) Hvad angår den interne revisor, bør forholdet mellem Kommissionens interne revisor og de organer, Fællesskaberne opretter, præciseres. Disse organer bør have deres egen interne revisionsfunktion, som refererer til deres egne bestyrelser, medens Kommissionens interne revisor refererer til Kollegiet, når det drejer sig om Kommissionens procedurer og systemer. Det bør være tilstrækkeligt, at Kommissionens interne revisor attesterer, at organernes interne revisionsfunktioner opfylder de internationale standarder, og i den forbindelse bør han kunne foretage kvalitetskontrol.
- (26) Reglerne vedrørende inddrivelse af fordringer bør præciseres og strammes for at tage hensyn til den seneste retspraksis og for bedre at kunne beskytte Fællesskabernes finansielle interesser. Opkrævning ved tvangsinddrivelse bør støttes ved, at det i finansforordningens artikel 72 fastslås, at man i forbindelse med Fællesskabets fordringer også kan benytte de instrumenter, der er vedtaget i henhold til EF-traktatens bestemmelser om samarbejde om civilretlige sager med grænseoverskridende virkninger, hvilket bl.a. betyder, at et krav, der er fastslået af retterne i ét retsområde, også anerkendes i de øvrige retsområder med anvendelse af en forenklet procedure.

For at forbedre effektiviteten i forbindelse med inddrivelse af fordringer bør der indføres en ny artikel 73a, i henhold til hvilken medlemsstaterne er forpligtet til at behandle fællesskabsfordringer på samme måde, som de behandler skatte- og afgiftskrav inden for deres eget retsområde.

- (27) Der bør indføres en forældelsesfrist for fordringer. I modsætning til mange af medlemsstaterne har Fællesskaberne ikke forældelsesfrist for fordringer, således at disse bortfalder efter en vis periode. Fællesskabet har heller ikke en forældelsesfrist for fordringer i forhold til tredjemand. Indførelsen af en sådan forældelsesfrist med en ny artikel 73b vil være i overensstemmelse med en forsvarlig økonomisk forvaltning.
- (28) I reglerne om offentlige indkøbsaftaler bør der foretages en række tekniske justeringer for at sikre, at terminologien i finansforordningen er fuldt ud i overensstemmelse med terminologien i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter⁵. I henhold til direktivet har medlemsstaterne mulighed for at erklære procedurerne for offentlige indkøb hemmelige; finansforordningens artikel 91 bør give fællesskabsinstitutionerne samme mulighed.
- (29) Finansforordningens regler om udelukkelse af ansøgere eller bydende medfører en strengere ordning for fællesskabsinstitutionerne end ordningen i direktiv 2004/18/EF. Finansforordningen sonderer ikke mellem tungtvejende årsager til udelukkelse og andre årsager. Derimod foretages der en sådan sondring i direktiv 2004/18/EF, og det bør også være muligt for fællesskabsinstitutionerne at foretage denne sondring. Artikel 93 og 94 i finansforordningen bør fastslå, at udelukkelse er obligatorisk i de alvorligste situationer, medens det bør være muligt for den ordregivende myndighed at træffe beslutning om udelukkelse i andre tilfælde på grundlag af en risikovurdering. Den samme sondring bør foretages i finansforordningens artikel 114 i forbindelse med tilskud. Reglerne om sanktioner, som er fastlagt i finansforordningens artikel 96, bør justeres i overensstemmelse hermed.
- (30) Finansforordningens artikel 93 bør fastslå en pligt for ansøgere eller bydende under udbudsprocedurer til at dokumentere ejerforholdene eller ledelses-, kontrol- og repræsentationsbeføjelserne med hensyn til den retlige enhed, der afgiver bud, hvis de anmodes om det, således at den ordregivende myndighed kan kontrollere, at ejeren ikke er udelukket fra at afgive bud.
- (31) I henhold til finansforordningens artikel 95 skal alle institutioner føre databaser over de ansøgere eller bydende, der befinder sig i en af de udelukkelsessituationer, der er omhandlet i artikel 93 eller 94, og have adgang til hinandens databaser. Det ville være mere omkostningseffektivt, men stadig i overensstemmelse med dette princip, at give mindre institutioner med kun få indkøbsprocedurer mulighed for at opfylde den pågældende forpligtelse ved at dele en database.
- (32) En række forskningsrammeprogrammer har efterhånden lettet Kommissionens arbejde ved at fastsætte specifikke forenklede regler om indgåelse af aftaler om eksterne ekspertydelser vedrørende evaluering og teknisk bistand. Finansforordningens

⁵ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1874/2004 (EUT L 326 af 29.10.2004, s. 17).

artikel 91 og 97 bør indeholde lignende bestemmelser for alle andre programmer, hvor der er behov for en sådan procedure.

- (33) Institutionernes forpligtelser til at suspendere en indkøbsprocedure eller en aftale i henhold til finansforordningens artikel 103 i tilfælde af svig eller uregelmæssigheder bør præciseres, således at forpligtelserne klart fremgår og kan overholdes.
- (34) Reglerne om tilskud bør forenkles. Kravene til kontrol og garanti bør stå i et mere rimeligt forhold til den økonomiske risiko. Det er nødvendigt først at foretage en række væsentlige ændringer i finansforordningen, således at der senere kan fastlægges mere detaljerede bestemmelser i gennemførelsesbestemmelserne. Anvendelsesområdet for tilskud bør præciseres i finansforordningens artikel 108, især for så vidt angår finansiering i forbindelse med låneaktiviteter og kapitalandele. Også proportionalitetsprincippet bør indgå.
- (35) Det er hensigtsmæssigt, at undtagelserne vedrørende non profit-reglen, som findes i gennemførelsesbestemmelserne, også indgår i finansforordningen. Desuden bør det i finansforordningens artikel 109 præciseres, at hele formålet med at yde tilskud til visse foranstaltninger er at bidrage til at styrke den økonomiske kapacitet eller skabe en indkomst.
- (36) Reglen om, at tilskud bør ydes på grundlag af forslagsindkaldelser, har vist sig værdifuld i praksis. Erfaringen har imidlertid vist, at der i visse situationer, på grund af foranstaltningens art, ikke er nogen valgmuligheder med hensyn til modtagere, og finansforordningens artikel 110 bør derfor taget stilling til, at sådanne undtagelsestilfælde kan forekomme.
- (37) Reglen om, at den samme foranstaltning kun kan give anledning til et enkelt tilskud til en modtager, bør justeres, fordi nogle basisretsakter giver mulighed for, at fællesskabsfinansieringer kan kombineres, og antallet af sådanne tilfælde vil kunne forventes at stige i fremtiden af hensyn til en effektiv udnyttelse af finansieringen. Dog bør lejligheden benyttes til i finansforordningens artikel 111 at præcisere, at de samme udgifter aldrig kan finansieres to gange over fællesskabsbudgettet.
- (38) I forbindelse med ydelse af tilskud til driftsomkostninger har reglen om, at den relevante aftale ikke må underskrives senere end fire måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår, vist sig at være unødvendigt streng, og derfor bør denne frist i finansforordningens artikel 112 fastsættes til 6 måneder.
- (39) Med henblik på klarhed og åbenhed bør der i en ny artikel 113a i finansforordningen indføres en mulighed for at anvende faste beløb ved siden af den mere traditionelle metode med godtgørelse af de faktiske udgifter.
- (40) I finansforordningens artikel 114 bør visse restriktioner vedrørende modtagernes støtteberettigelse fjernes, så det bliver muligt at yde tilskud til fysiske personer og visse typer enheder, der ikke er retssubjekter.
- (41) Medens tilskud forsat vil blive ydet på grundlag af udvælgelses- og tildelingskriterier, er det i praksis ikke nødvendigt at få disse kriterier evalueret af det samme udvalg, og dette krav bør derfor fjernes i finansforordningens artikel 116.

- (42) Hvad angår de standarder i forbindelse med indkøbsaftaler, som tilskudsmodtagerne skal anvende, er den nuværende regel i finansforordningens artikel 120 uklar og bør forenkles. Desuden bør der udtrykkeligt tages højde for tilfælde, hvor gennemførelsen af en foranstaltning nødvendiggør, at der ydes finansiel støtte til tredjeparter.
- (43) For så vidt angår reglerne om regnskabsføring og regnskaber, bør der i finansforordningens artikel 121 gives Kommissionens regnskabsfører mulighed for at fastslå i overensstemmelse med internationale standarder, hvilke andre organer - ud over dem, der modtager fællesskabstilskud - der skal være genstand for konsolideringen.
- (44) Med henblik på etableringen af den nye EGFL, som erstatter EUGFL fra 2007, er det nødvendigt at ændre ordlyden af overskriften til afsnit I i anden del og i finansforordningens artikel 148-151. I artikel 151 er det nødvendigt at præcisere, at der kan indgås foreløbige forpligtelser efter den sædvanlige 2-måneders frist efter modtagelsen af medlemsstaternes udgiftoversigter i tilfælde, hvor der forventes at blive truffet en afgørelse om bevillingsoverførsel. Det er endvidere nødvendigt at gøre artikel 153 om overførsler mere klar.
- (45) Ligesom i overskriften i afsnit II, anden del, bør ordlyden tilpasses i finansforordningens artikel 155, stk. 1 og 3, således at der kun henvises til strukturfondene, Samhørighedsfonden, Fiskerifonden og Fonden for Udvikling af Landdistrikterne. Omtalen af førtiltrædelsesforanstaltningerne på struktur- (ISPA) og landbrugsområdet (SAPARD) bør fjernes, da de omfatter tredjelandes forvaltning på decentraliseret grundlag i overensstemmelse med artikel 164 og fortsat vil blive gennemført på stort set samme måde som i øjeblikket. Hvad angår genopførelsen af frigjorte bevillinger, i overensstemmelse med de nye basisretsakter vedrørende strukturforanstaltninger i perioden 2007-2013, som dækker tilfælde af "force majeure", bør der i finansforordningen kun bevares bestemmelser for tilfælde, hvor der kan tilskrives Kommissionen en "åbenlys fejl".
- (46) I finansforordningens artikel 160 er det nødvendigt at tilføje en bestemmelse vedrørende den formålsbestemte indtægt, der fremkommer ved afviklingen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og tilrådighedsstillelsen af de tilsvarende bevillinger.
- (47) Det er nødvendigt at tillade genopførelse af bevillinger, der er blevet frigjort, fordi de projekter, hvortil de var bestemt, enten slet ikke eller kun delvis er gennemført. Genopførelse bør dog kun være mulig på nøje fastsatte betingelser og kun inden for forskningsområdet, eftersom forskningsprojekter indebærer en højere økonomisk risiko end projekter inden for andre politikområder.
- (48) Hvad angår eksterne foranstaltninger, bør det præciseres, at de procedurer for tilskud, der skal anvendes af tredjelande ved decentral forvaltning, bør fastslås i de finansieringsaftaler, der indgås med de pågældende lande. Dette ville udgøre en kodificering af eksisterende praksis.
- (49) Hvad angår de europæiske kontorer, bør det for at lette forvaltningen være muligt for institutionerne at give direktørerne for de interinstitutionelle kontorer bemyndigelse til at optræde som anvisningsberettigede med henblik på forvaltningen af bevillingerne under deres respektive sektioner i budgettet. Medens indholdet bør forblive uændret,

bør der foretages mindre strukturelle ændringer i finansforordningens artikel 171, 173 og 176 for at gøre bemyndigelsen af direktørerne til at optræde som anvisningsberettiget klarere.

- (50) Forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

"Denne forordning fastsætter regler for opstilling og gennemførelse af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, i det følgende benævnt "budgettet", og for regnskabsaflæggelse og kontrol af regnskaber."

- 2) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

Enhver bestemmelse vedrørende gennemførelsen af budgettet med hensyn til indtægter eller udgifter, der findes i en anden retsakt, skal bl.a. overholde de budgetprincipper, der er anført i afsnit II."

- 3) Artikel 5, stk. 4, affattes således:

"4. Renter af midler, der er Fællesskabernes ejendom, opføres som diverse indtægter på budgettet, jf. dog artikel 5a, 18 og 74."

- 4) Som artikel 5a indsættes i første del, afsnit II, kapitel 1:

"Artikel 5a

1. Renter, der hidrører fra udbetaling af forfinansiering, skal tildeles det pågældende program eller den pågældende foranstaltning og modregnes ved betaling af saldoen til modtageren.
2. Det fastsættes i forordningen om gennemførelsesbestemmelser til nærværende forordning, herefter "gennemførelsesbestemmelserne", i hvilke undtagelsestilfælde den ansvarlige anvisningsberettigede årligt skal opkræve sådanne renter ved hjælp af en indtægtsordre. Disse renter skal til budgettet som diverse indtægter.
3. Der betales ikke renter til Fællesskaberne i følgende tilfælde:
 - a) forfinansiering, der ikke udgør et betydeligt beløb som nærmere fastsat i gennemførelsesbestemmelserne

- b) forfinansiering udbetalt i henhold til en indkøbskontrakt, jf. artikel 88
- c) forfinansiering udbetalt til medlemsstaterne
- d) forfinansiering udbetalt som led i førtiltrædelsesstøtte
- e) forskud udbetalt til medlemmerne af institutionerne og til personalet i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, i det følgende benævnt "vedtægten"
- f) forfinansiering udbetalt inden for rammerne af fælles forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra c)."

5) I artikel 8, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

"Beløb, der udbetales som forskud, behandles som indtægt i det følgende regnskabsår."

6) I artikel 12 tilføjes følgende stykke:

"Der kan dog i behørigt begrundede undtagelsestilfælde indgås udgiftsforpligtelser til bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger fra den 15. december hvert år over bevillingerne for det følgende regnskabsår. Sådanne forpligtelser kan dog ikke overstige en fjerdedel af de bevillinger, der er opført under den dertil svarende budgetpost på det senest vedtagne budget."

7) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

"Af hensyn til likviditetsstyringen som omhandlet i artikel 61 kan regnskabsføreren og, hvis der er tale om forskudskonti, forskudsbestyreren, og, i forbindelse med den administrative forvaltning af Kommissionens delegationstjeneste, den ansvarlige anvisningsberettigede, dog gennemføre transaktioner i nationale valutaer på nærmere vilkår, der fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne."

8) I artikel 18, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Som litra aa) indsættes følgende:

"aa) finansielle bidrag fra medlemsstaterne, andre donorlande eller internationale organisationer til visse projekter vedrørende bistand til tredjelande eller programmer, der finansieres af Fællesskabet og forvaltes af Kommissionen på deres vegne i henhold til den relevante basisretsakt"

b) Som litra ea) indsættes følgende:

"(ea) indtægter fra salg af køretøjer, materiel, installationer, materialer samt apparater til videnskabelige og tekniske formål, der ikke længere skal bruges eller skal udskiftes."

9) Artikel 19, stk. 2, første punktum, affattes således:

"Donationer, der medfører en betydelig forpligtelse, kan kun modtages efter godkendelse fra Europa-Parlamentet og Rådet, der begge udtaler sig senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning."

10) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22

1. Alle institutioner undtagen Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion foretage overførsler:
 - a) fra et afsnit til et andet af indtil 10% af regnskabsårets bevillinger under den budgetpost, hvorfra overførslen foretages
 - b) fra et kapitel til et andet uden begrænsninger.
2. Institutionerne underretter budgetmyndigheden og Kommissionen om deres hensigter, tre uger før de foretager de i stk. 1 omhandlede overførsler. Hvis der foreligger behørigt dokumenterede grunde, som en af budgetmyndighedens to parter har gjort opmærksom på inden denne frist, finder proceduren i artikel 24 anvendelse.

Budgetmyndigheden træffer afgørelse om disse overførsler inden de i artikel 24 fastsatte frister, som anses for at løbe fra den dato, hvor budgetmyndigheden blev underrettet af institutionen om den påtænkte overførsel.

3. Alle institutioner undtagen Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion foreslå budgetmyndigheden, at der foretages overførsler fra et afsnit til et andet af over 10% af regnskabsårets bevillinger under den post, hvorfra overførslen foretages. Budgetmyndigheden underretter Kommissionen herom. Disse overførsler foretages efter proceduren i artikel 24.
4. Alle institutioner undtagen Kommissionen kan inden for deres egen budgetsektion foretage overførsler mellem kapitler uden først at underrette budgetmyndigheden herom."

11) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra b) affattes således:

"b) for så vidt angår personale- og driftsudgifter foretage overførsler fra et afsnit til et andet, dog kun mellem artikler, der finansierer udgifter af samme art"

ii) Som litra d) indsættes følgende:

"d) foretage overførsler fra afsnittet med "formålsbestemte reserver", jf. artikel 43, når der ikke foreligger nogen basisretsakt for den pågældende foranstaltning på det tidspunkt, hvor budgettet opstilles, men en sådan vedtages i løbet af regnskabsåret."

iii) Andet afsnit udgår.

b) Som stk. 1a indsættes følgende:

"1a. Kommissionen underretter budgetmyndigheden tre uger, før den foretager:

a) overførsler mellem artikler inden for et kapitel angående administrationsbevillinger fra samme afsnit, når overførslen overstiger 10% af regnskabsårets bevillinger under den artikel, hvorfra overførslen sker

b) de i stk. 1, litra c), nævnte overførsler i.

Hvis der foreligger behørigt dokumenterede grunde, som en af budgetmyndighedens to parter har gjort opmærksom på inden fristen på tre uger, finder proceduren i artikel 24 anvendelse. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om disse overførsler inden de i artikel 24 fastsatte frister, som anses for at løbe fra den dato, hvor budgetmyndigheden blev underrettet af Kommissionen om den påtænkte overførsel."

c) I stk. 2 ændres "stk. 1, litra c)" til "stk. 1 og 1a".

12) Artikel 26, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Overførsler, der skal muliggøre anvendelse af reserven til nødhjælp, besluttet af budgetmyndigheden på forslag af Kommissionen. Der skal forelægges et særskilt overførselsforslag for hver enkelt transaktion."

13) Artikel 29, stk. 2, affattes således:

"2. Budgettet og ændringsbudgetterne offentliggøres i deres endeligt vedtagne form i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Europa-Parlamentets formand.

Offentliggørelsen finder sted senest tre måneder efter den dato, hvor det fastslås, at budgettet er endeligt vedtaget.

Det konsoliderede årsregnskab og beretningerne om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som hver institution udarbejder, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*."

- 14) Artikel 33, stk. 2, litra d), affattes således:
- "d) aktivitetserklæringerne med oplysninger om opfyldelsen af alle de målsætninger, der tidligere er opstillet for de forskellige aktiviteter, samt de nye målsætninger, målt ved hjælp af indikatorer; resultatet af evalueringerne behandles og bruges til at vise, hvilke fordele en foreslået budgetændring vil kunne indebære."
- 15) Artikel 40, litra a), affattes således:
- "a) en almindelig oversigt over indtægter og udgifter"
- 16) I artikel 43 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1, andet afsnit, ændres "artikel 24" til "artikel 23 og 24".
- b) I stk. 2 ændres "artikel 24" til "artikel 23 og 24".
- 17) I artikel 44, stk. 2, ændres "artikel 22, 23 og 25" til "artikel 23 og 25".
- 18) Artikel 45 affattes således:

"Artikel 45

1. Budgettets sektion vedrørende Kommissionen omfatter en reserve til nødhjælp til tredjelande.
 2. Den i stk. 1 omhandlede reserve skal anvendes inden regnskabsårets udgang ved overførsel efter proceduren i artikel 24 og 26."
- 19) I artikel 46, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Nr. 1 ændres således:
- i) Den indledende tekst affattes således:
"i den almindelige oversigt over indtægter og udgifter:"
 - ii) Litra f) udgår.
 - iii) Litra g) affattes således:
"g) de relevante anmærkninger for hver underinddeling, jf. artikel 41, stk. 1".
- b) Nr. 2) affattes således:
- "2) i hver enkelt institutions sektion: indtægter og udgifter struktureret på samme måde som under nr. 1."

c) Nr. 3, litra c), affattes således:

"c) hvad angår videnskabeligt og teknisk personale, kan opdelingen baseres på lønklassegrupper på betingelser fastsat i hvert enkelt budget; stillingsfortegnelsen skal angive antallet af højt kvalificerede videnskabelige og tekniske medarbejdere, der har ret til specielle fordele i henhold til de særlige bestemmelser i vedtægten"

d) Nr. 5) affattes således:

"5) indtægts- og udgiftsposter, der er nødvendige for iværksættelsen af Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland."

20) I artikel 47, stk. 1, andet afsnit, ændres "lønkasse A1, A2 og A3" til lønkasse "AD 16, AD 15 og AD 14".

21) Artikel 52 affattes således:

" Artikel 52

1. Det er forbudt de finansielle aktører og alle andre personer, der er beskæftiget med budgetgennemførelse, forvaltning, revision eller kontrol, at foretage handlinger, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Fællesskabernes interesser. Hvis noget sådant skulle ske, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og forelægge sagen for den kompetente myndighed.
2. Der er tale om interessekonflikt, når en upartisk og objektiv udøvelse af de opgaver, der påhviler en finansiell aktør eller anden person omhandlet i stk. 1, bringes i fare af familiemæssige, følelsesmæssige, politiske, nationale eller økonomiske grunde eller ethvert andet interessefællesskab med modtageren."

22) I artikel 53 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved delt forvaltning, overdrages der budgetgennemførelsesopgaver til medlemsstaterne. Denne metode anvendes især i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i afsnit I og II i anden del.

For at sikre, at midlerne ved delt forvaltning anvendes i overensstemmelse med de gældende regler og principper, skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger til:

- a) at konstatere, at de over budgettet finansierede foranstaltninger virkelig er gennemført, og at sikre at de er gennemført korrekt
- b) at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og svig

- c) at geninddrive beløb, der er udbetalt uretmæssigt eller ikke er anvendt korrekt, og beløb, der er gået tabt på grund af uregelmæssigheder eller fejl.

Til dette formål foretager medlemsstaterne regelmæssig kontrol og etablerer et effektivt internt kontrolsystem. De indleder retsforfølgning, hvis det er nødvendigt med henblik på litra b) og c).

- 4. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved decentral forvaltning, overdrages der budgetgennemførelsesopgaver til tredjelande efter artikel 56 og afsnit IV i anden del."

b) Stk. 6 udgår.

c) Stk. 7 affattes således:

"7. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved fælles forvaltning, overlades visse gennemførelsesopgaver til internationale organisationer i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne, i følgende tilfælde:

- a) når Kommissionen og den pågældende internationale organisation er bundet af en langfristet rammeaftale, som fastlægger de administrative og finansielle vilkår for deres samarbejde
- b) når Kommissionen og den internationale organisation udarbejder et fælles projekt eller program
- c) ved foranstaltninger, hvor midlerne fra en række donorer samles i en pulje og ikke er afsat til specifikke udgiftsposter eller – kategorier, dvs. multidonorforanstaltninger.

Disse organisationer skal på regnskabs-, revisions- og kontrolområdet og i forbindelse med indgåelse af indkøbsaftaler anvende standarder, der frembyder garantier svarende til de internationalt anerkendte standarder.

Den enkelte aftale, der indgås med den pågældende internationale organisation om finansieringen, skal indeholde detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af de opgaver, den internationale organisation har fået pålagt".

23) I artikel 54 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Uddelegeringen af budgetgennemførelsesopgaver skal opfylde kravene om forsvarlig økonomisk forvaltning, må ikke være i strid med forbuddet mod forskelsbehandling og skal sikre fællesskabsindsatsens synlighed. De gennemførelsesopgaver, der uddelegeres på denne måde, må ikke give anledning til interessekonflikter."

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

"c) nationale eller internationale offentligretlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver og stiller tilstrækkelige finansielle garantier og overholder de betingelser, der fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne."

ii) Som litra d) indsættes følgende:

"d) personer, der er blevet pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i TEU, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49."

c) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"Disse organer og personer træffer passende foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig og indleder eventuelt retsforfølgning for at inddrive midler, der er udbetalt uretmæssigt eller ikke er anvendt korrekt."

24) Artikel 55 og 56 affattes således:

Artikel 55

1. Gennemførelsesorganer skal være fællesskabsretlige juridiske personer, som er oprettet ved en kommissionsafgørelse, og hvortil der kan delegeres beføjelser til helt eller delvist at gennemføre et fællesskabsprogram eller –projekt for Kommissionen og på dennes ansvar i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003(*).
2. Anvendelsen af de dermed forbundne aktionsbevillinger foregår gennem organets direktør.

Artikel 56

1. Når Kommissionen gennemfører budgettet ved indirekte central forvaltning, skal den først indhente bevis for, at følgende foreligger, er relevante og fungerer hensigtsmæssigt inden for de enheder, hvortil den overdrager gennemførelsen, i overensstemmelse med reglerne om forsvarlig økonomisk forvaltning:
 - a) gennemsigtige udbudsprocedurer og procedurer for ydelse af tilskud, der er ikke-diskriminerende og forhindrer enhver interessekonflikt, og som er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning
 - b) et effektivt system til intern kontrol af forvaltningen af transaktionerne, som omfatter en effektiv adskillelse af funktionerne som anvisningsberettiget og regnskabsfører eller af tilsvarende funktioner

- c) et regnskab over disse transaktioner og procedurer for regnskabsaflæggelse, der gør det muligt at kontrollere, at fællesskabsmidlerne er anvendt korrekt, og at vise i Fællesskabets regnskaber, i hvilket omfang fællesskabsmidlerne er anvendt
 - d) en uafhængig ekstern revision
 - e) aktindsigt på det niveau, der er fastsat i fællesskabsforordninger.
2. I tilfælde af decentral forvaltning gælder betingelserne i stk. 1 helt eller delvist, afhængigt af, hvilken grad af centralisering der er aftalt mellem Kommissionen og det pågældende tredjeland.

Det pågældende tredjeland skal påtage sig at opfylde følgende forpligtelser:

- a) overholde betingelserne i stk. 1, jf. dog nærværende stykkes første afsnit
 - b) sikre, at den i stk. 1, litra d), nævnte uafhængige eksterne revision udføres af et nationalt organ for uafhængig ekstern revision
 - c) foretage regelmæssig kontrol af, at de foranstaltninger, der skal finansieres over budgettet, er blevet gennemført korrekt
 - d) træffe passende foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig og eventuelt indlede retsforfølgning for at inddrive midler, der er udbetalt uretmæssigt.
3. Kommissionen skal sikre, at gennemførelsen af de overdragne opgaver overvåges, evalueres og kontrolleres. Den tager i betragtning, om kontrolsystemerne svarer til hinanden, når den udfører kontrol ved hjælp af sine egne kontrolsystemer.

(*) EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1."

25) Artikel 57, stk. 1, affattes således:

"1. Kommissionen kan ikke overdrage gennemførelsesopgaver i forbindelse med midler fra budgettet, herunder betaling og inkassering, til eksterne privatretlige enheder eller organer, undtagen i tilfælde omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), og i særlige tilfælde, hvor de pågældende betalinger skal ske til modtagere, der er fastsat af Kommissionen, på betingelser og af beløb, der er fastsat af Kommissionen, og som ikke indebærer, at den enhed eller det organ, som foretager betalingerne, skal anlægge et skøn."

26) I artikel 59 foretages følgende ændringer:

a) Som stk. 1a indsættes følgende:

"1a. I dette afsnit forstås ved "ansatte" personer, der er omfattet af vedtægten."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Funktionen som anvisningsberettiget kan kun delegeres eller subdelegeres til ansatte".

27) Artikel 60, stk. 7, første punktum, affattes således:

"Den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede redegør over for institutionen for sin virksomhed i en årsberetning, der ledsages af oplysninger om de finansielle forhold og forvaltningen, og i en revisionserklæring om, at oplysningerne i hans beretning giver et retvisende billede."

28) Artikel 61 ændres således:

a) Som stk. 2a indsættes følgende:

"2a. Regnskabsføreren udfærdiger regnskaberne på grundlag af de i stk. 2 omhandlede oplysninger. De endelige regnskaber, der er udfærdiget i henhold til artikel 129, stk. 2 og 3, ledsages af en attest udstedt af regnskabsføreren, hvori han erklærer, at de er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit VII og med de regnskabsmæssige principper, regler og metoder, der er foreskrevet i et bilag til årsregnskabet."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er regnskabsføreren den eneste, der har beføjelse til at forvalte kontanter og tilsvarende beløb. Han er ansvarlig for deres opbevaring."

29) Artikel 62, stk. 1, affattes således:

"Regnskabsføreren kan inden for sit ansvarsområde uddelegere visse opgaver til underordnede ansatte."

30) Artikel 63 affattes således:

"Artikel 63

1. Der kan oprettes forskudskonti til inkassering af andre indtægter end egne indtægter og til betaling af mindre beløb som nærmere fastsat i gennemførelsesbestemmelserne.

I forbindelse med bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger, jf. artikel 110, kan forskudskonti dog anvendes til betaling af større beløb.

2. Forskudskonti tilføres midler af institutionens regnskabsfører og er underlagt forskudsbestyrere udpeget af institutionens regnskabsfører."

31) Artikel 65, stk. 1, affattes således:

"1. Bestemmelserne i dette kapitel indskrænker ikke det strafferetlige ansvar, som de i artikel 64 nævnte finansielle aktører kan pådrage sig efter gældende national ret og efter gældende bestemmelser om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved Fællesskaberne eller i medlemsstaterne."

32) I artikel 66 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"Den anvisningsberettigede pådrager sig økonomisk ansvar i henhold til vedtægten, hvorefter det kan pålægges en ansat, der er omfattet af de relevante bestemmelser, helt eller delvist at erstatte tab, som påføres Fællesskaberne som følge af grove personlige fejl ved udøvelsen af eller i forbindelse med hans hverv, navnlig hvis han ikke overholder denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne, når han konstaterer tilstedeværelse af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller underskriver en betalingsordre."

b) Som stk. 2a indsættes følgende:

"2a En ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget kan henvise en sag til den i stk. 4 omhandlede instans, hvis han mener, at der foreligger en økonomisk uregelmæssighed."

33) I artikel 72, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"Institutionen kan også opnå et tvangsfuldbyrdsdokument fra den kompetente myndighed gennem en almindelig retslig procedure. Med henblik herpå sidestilles dens fordringer med civile retlige fordringer, som omhandlet i de instrumenter, der er vedtaget i medfør af EF-traktatens artikel 65."

34) I artikel 73, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

"Den bemyndigede anvisningsberettigede kan desuden annullere eller justere en fastlagt fordring på de i gennemførelsesbestemmelserne fastsatte betingelser."

35) Som artikel 73a og 73b indsættes følgende:

"Artikel 73a

For at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser skal Fællesskabernes fordringer have samme privilegerede stilling i de nationale retsordener som skatte- og afgiftsfordringer, som indehaves af offentlige organer i medlemsstaterne.

Artikel 73b

Uden at dette berører bestemmelserne i specifikke forordninger eller anvendelsen af Rådets afgørelse om Fællesskabernes ordning vedrørende egne indtægter, er Fællesskabernes fordringer over for tredjemand og tredjemands fordringer over for Fællesskaberne undergivet en forældelsesfrist på fem år.

Datoen for beregning af forældelsesfristen og betingelserne for fristafbrydelse fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne."

36) I artikel 75, stk. 2, ændres "artikel 49, stk. 2," til "artikel 49, stk. 2, litra d)".

37) Artikel 77, stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

"Beløbet til en budgetforpligtelse svarende til en retlig forpligtelse, som ikke har givet anledning til nogen betaling, som omhandlet i artikel 81, i en periode på tre år efter indgåelsen af den retlige forpligtelse, frigøres."

38) Artikel 87, stk. 2, affattes således:

"Hvis den interne revisor er en ansat, drages han til ansvar efter bestemmelserne i vedtægten og som nærmere fastsat i gennemførelsesbestemmelserne."

39) I artikel 88 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Offentlige indkøbsaftaler er gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt mellem en eller flere økonomiske aktører og en eller flere ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 104 og 167 med henblik på mod betaling af en pris, der helt eller delvist afholdes over budgettet, at opnå levering af varer eller fast ejendom, udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af tjenesteydelser."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Tilskud er ikke omfattet af dette afsnit, jf. dog artikel 93-96".

40) Artikel 90, stk. 1, andet afsnit affattes således:

"Forudgående offentliggørelse kan kun undlades i de tilfælde, der er nævnt i artikel 91, stk. 2, i denne forordning, og i forbindelse med de aftaler om indkøb af tjenesteydelser, der er omfattet af bilag II B til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF(**)."

(**) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

41) I artikel 91 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Proceduren for indgåelse af aftalerne antager en af følgende former:

- a) offentligt udbud
- b) begrænset udbud
- c) projektkonkurrence
- d) udbud med forhandling.
- e) konkurrencepræget dialog."

b) I stk. 2 udgår andet afsnit.

c) Som stk. 4 indsættes følgende:

"4. Gennemførelsesbestemmelserne skal fastslå, hvilken af de i stk. 1 nævnte procedurer for indgåelse af aftaler, der skal anvendes i forbindelse med de tjenesteydelseskontrakter, der er omfattet af bilag II B til direktiv 2004/18/EF, og kontrakter, der er erklæret hemmelige, og de skal omfatte specifikke regler om tildeling af kontrakter til eksterne eksperter om evaluering og teknisk bistand."

42) Artikel 93 og 94 affattes således:

"Artikel 93

1. Fra deltagelse i procedurer for indgåelse af aftaler udelukkes med den i stk. 5 anførte begrænsning enhver ansøger eller bydende, der er i en af de følgende situationer:

- a) som ved en retskraftig dom er dømt for svig, bestikkelse, deltagelse i en kriminel organisation, hvidvaskning af penge eller en hvilken som helst anden form for ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser
- b) som på det pågældende tidspunkt er undergivet en administrativ sanktion, som omhandlet i artikel 96.

2. På grundlag af en risikoanalyse kan den ordregivende myndighed med den i stk. 5 anførte begrænsning beslutte at udelukke ansøgere eller bydende, som befinder sig i en eller flere af følgende situationer, fra deltagelse i en procedure for indgåelse af aftaler:

- a) hvor ansøgerens eller den bydendes bo er under konkurs, likvidation, skifte eller tvangsakkord uden for konkurs eller er begæret taget under en af disse behandlinger, som har indstillet sin erhvervsvirksomhed, eller

som befinder sig i en lignende situation i henhold til en tilsvarende procedure fastsat i national lovgivning

- b) hvor ansøgeren eller den bydende ved en retskraftig dom er dømt for et strafbart forhold, der rejser tvivl om hans faglige hæderlighed
 - c) hvor ansøgeren eller den bydende i forbindelse med udøvelsen af sit erhverv har begået en alvorlig fejl, som de ordregivende myndigheder bevisligt har konstateret
 - d) hvor ansøgeren eller den bydende ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger eller skat i henhold til retsfor skrifterne i det land, hvor han er etableret, i den ordregivende myndigheds land eller i det land, hvor aftalen skal effektueres.
3. Det fastsættes på forhånd, i hvilke situationer der skal ske udelukkelse, og dette meddeles ansøgere eller bydende.
4. Ansøgere og bydende skal dokumentere, at de ikke befinder sig i en af de i stk. 1 nævnte situationer, og i påkommende tilfælde, at de ikke befinder sig i en af de i stk. 2 nævnte situationer.

Såfremt ansøgeren eller den bydende er en retlig enhed skal ejerforholdene eller ledelses-, kontrol- og repræsentationsbeføjelserne med hensyn til den retlige enhed dokumenteres på den ordregivende myndigheds forlangende.

5. Gennemførelsesbestemmelserne skal fastslå den maksimale periode, hvor de i stk. 1, litra a), og stk. 2 omhandlede situationer kan medføre udelukkelse af ansøgere eller bydende fra deltagelse i en udbudsprocedure.

Artikel 94

Fra tildeling af en ordre udelukkes enhver ansøger eller bydende, der under proceduren for indgåelse af den pågældende aftale:

- a) befinder sig i en interessekonflikt
- b) har afgivet urigtige oplysninger ved meddelelsen af de oplysninger, som den ordregivende myndighed har krævet som betingelse for deltagelse i proceduren for indgåelse af den pågældende aftale, eller ikke har afgivet de krævede oplysninger
- c) befinder sig i en af de situationer, der medfører udelukkelse fra proceduren for indgåelse af aftalen
- d) begår grove fejl eller uregelmæssigheder eller svig."

43) I artikel 95 tilføjes følgende stykke:

"Med henblik på omkostningseffektivitet kan to eller flere institutioner aftale at anvende en fælles database."

44) Artikel 96 affattes således:

"Artikel 96

1. Den ordregivende myndighed kan anvende administrative eller finansielle sanktioner over for:

- a) ansøgere eller bydende i de i artikel 94, litra b) og d), nævnte tilfælde
- b) medkontrahenter eller modtagere, der er fundet skyldige i grov misligholdelse af deres kontraktmæssige forpligtelser i henhold til en kontrakt eller en tilskuds aftale, der finansieres over budgettet.

I alle tilfælde skal den ordregivende myndighed dog første give den pågældende lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

2. De i stk. 1 nævnte sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til aftalens værdi og grovheden af de begåede fejl og kan bestå i:

- a) udelukkelse af ansøgeren eller den bydende eller medkontrahenten fra aftaler og tilskud, der finansieres over budgettet, i en periode på højst ti år
- b) økonomiske sanktioner over for ansøgeren eller den bydende i de i stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde eller over for medkontrahenten eller modtageren i det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde hvis der er tale om meget grove forhold, idet sanktionerne dog ikke kan overstige værdien af den pågældende kontrakt.."

45) Artikel 97, stk. 2, affattes således:

"2. En ordre kan tildeles på grundlag af et udbud, hvor udbyderen antager det billigste bud, eller på grundlag af et udbud, hvor udbyderen antager det økonomisk mest fordelagtige bud, eller, hvis der er tale om aftaler om evaluering eller teknisk bistand, der tildeles eksterne eksperter, på grundlag af ansøgenes dygtighed."

46) I artikel 98 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Reglerne for afgivelse af bud eller indgivelse af ansøgninger skal sikre, at der bliver tale om reel konkurrence, og at buddenes indhold hemmeligholdes, indtil de alle åbnes samtidig."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Alle ansøgninger eller bud, som udvalget har fundet opfylder betingelserne, vurderes efter de udvælgelses- og tildelingskriterier, der er fastsat i udbudsdokumenterne, med henblik på at foreslå den ordregivende myndighed, hvem kontrakten bør tildeles, eller inden igangsættelsen af en elektronisk auktion."

47) Artikel 103 affattes således:

"Artikel 103

Hvis proceduren for indgåelse af en aftale er behæftet med væsentlige fejl eller uregelmæssigheder eller med svig, suspenderer institutionerne proceduren og træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige, herunder annullering af proceduren.

Hvis det, efter at kontrakten er tildelt viser sig, at proceduren for indgåelse af aftalen har været behæftet med væsentlige fejl eller uregelmæssigheder eller med svig, eller at opfyldelsen af kontrakten er behæftet hermed, skal institutionerne afhængig af, hvor fremskreden proceduren er, enten undlade at indgå kontrakten eller suspendere kontraktens opfyldelse.

Hvis sådanne fejl, uregelmæssigheder eller svigagtige forhold kan tilregnes medkontrahenten, kan institutionerne endvidere nægte betaling, kræve allerede udbetalte beløb tilbagebetalt eller opsige alle aftaler, der indgået med den pågældende medkontrahent, afhængig af, hvor alvorlige de pågældende fejl, uregelmæssigheder eller svigagtige forhold er."

48) I stk. 104 tilføjes følgende punktum:

"De uddelegerer i overensstemmelse med artikel 59 de nødvendige beføjelser til udøvelse af funktionen som ordregivende myndighed."

49) Artikel 105 affattes således:

"Artikel 105

Med forbehold af bestemmelserne i afsnit IV i anden del i denne forordning fastsætter direktiv 2004/18/EF de beløbsgrænser, der er afgørende for:

- a) offentliggørelsesreglerne som omhandlet i artikel 90
- b) valget af procedure som omhandlet i artikel 91, stk. 1
- c) de dertil hørende tidsfrister."

50) I artikel 108 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Følgende betragtes ikke som tilskud som omhandlet i dette afsnit:

- a) udgifter til institutionernes personale
- b) lån, lånegarantier, offentlige indkøbsaftaler som omhandlet i artikel 88, og støtte udbetalt som makrofinansiel bistand og budgetstøtte
- c) egenkapitalinvesteringer foretaget på grundlag af princippet om den private investor og aktiebeholdninger eller kapitalandele i internationale penge- og finansieringsinstitutter som Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF)
- d) Fællesskabernes bidrag i form af kontingenter til organisationer, som de er medlem af
- e) udgifter afholdt som led i den delte, decentrale eller fælles forvaltning som omhandlet i artikel 53
- f) betalinger til Kommissionens befuldmægtigede organer som omhandlet i artikel 54 og 55 og til fællesskabsorganer som omhandlet i artikel 185
- g) godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter afholdt af personer, der er inviteret eller bemyndiget af institutionerne."

b) Som stk. 3 indsættes følgende:

"3. Følgende sidestilles med tilskud og reguleres, i givet fald, af dette afsnit.

- a) den fordel, der er forbundet med rentegodtgørelsen i forbindelse med visse lån
- b) andre egenkapitalinvesteringer eller andele end dem, der er omhandlet i stk. 2, litra c)."

51) Overskriften til kapitel 2 i afsnit VI i denne forordnings første del affattes således:

"Principper"

52) Artikel 109 affattes således:

"Artikel 109

1. Tilskud ydes under overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed, proportionalitet og ligebehandling.

Tilskud kan ikke kumuleres eller ydes med tilbagevirkende kraft, og de skal involvere samfinansiering.
2. Tilskud må ikke have til formål eller bevirke, at der opnås en fortjeneste.
3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på følgende:
 - a) stipendier til studier, forskning eller erhvervsuddannelse udbetalt til fysiske personer
 - b) priser uddelt som led i en konkurrence
 - c) foranstaltninger, hvis formål er at øge en modtagers økonomiske formåen eller at skabe en indkomst
 - d) mindre tilskud under en af de i artikel 113a, stk. 1, litra b) eller c), nævnte former eller en kombination af disse, jf. gennemførelsesbestemmelserne."

53) Artikel 110, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Dette arbejdsprogram gennemføres ved indkaldelse af forslag, undtagen i hastende og behørigt begrundede undtagelsestilfælde, eller hvis modtageren eller foranstaltningen er af en sådan beskaffenhed, at der ikke er anden mulighed i forbindelse med en bestemt foranstaltning."

54) Artikel 111 affattes således:

"Artikel 111

Hver modtager kan for hver foranstaltning kun opnå ét tilskud finansieret over budgettet, medmindre den pågældende basisretsakt giver mulighed for andet.

En modtager kan pr. regnskabsår kun opnå ét driftstilskud finansieret over budgettet.

I intet tilfælde kan de samme udgifter finansieres to gange over budgettet."

55) I artikel 112 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"I disse tilfælde må tilskudsberettigede udgifter dog ikke ligge forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, undtagen i behørigt begrundede

undtagelsestilfælde som fastsat i basisretsakten, eller hvis der er tale om udgifter, der er nødvendige for en tilfredsstillende afvikling af bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger, som fastsat i gennemførelsesbestemmelserne."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. En aftale om driftstilskud skal være underskrevet senest seks måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår. Tilskudsberettigede udgifter må hverken ligge forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud eller forud for begyndelsen af modtagerens regnskabsår."

56) Som artikel 113a indsættes følgende:

"Artikel 113a

1. Der kan ydes tilskud i form af følgende:

- a) godtgørelse af en nærmere bestemt andel af de tilskudsberettigede udgifter, der faktisk er afholdt
- b) faste beløb
- c) finansiering efter takst
- d) en kombination af de i litra a), b) og c), omhandlede former.

2. Tilskud skal ydes inden for et samlet loft, der udtrykkes i absolut værdi. Artikel 109 og 111 finder under alle omstændigheder anvendelse."

57) Artikel 114 affattes således:

"Artikel 114

1. Ansøgninger om tilskud skal indgives skriftligt.

2. For at komme i betragtning skal ansøgninger om tilskud indgives af følgende:

- a) juridiske personer
- b) fysiske personer, hvis dette er nødvendigt på grund af foranstaltningens beskaffenhed eller på grund af den målsætning, der forfølges af ansøgeren

Undtagelsesvis kan ansøgninger tages i betragtning, når de er indgivet af enheder, der har hjemsted i Fællesskabet, men som ikke er juridiske personer i henhold til gældende national ret, hvis deres repræsentanter har beføjelser til at påtage sig retlige forpligtelser på deres vegne og påtager sig det finansielle ansvar.

3. Der kan ikke ydes tilskud til ansøgere, der på tidspunktet for tilskudsproceduren befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i artikel 93, stk. 1, og artikel 94, eller, i givet fald, i en af de situationer, der er nævnt i artikel 93, stk. 2.

Ansøgerne skal erklære, at de ikke befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i første afsnit.

4. Den anvisningsberettigede kan, jf. artikel 96, pålægge ansøgere administrative og økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har en afskrækkende virkning.

Sådanne sanktioner kan også pålægges modtagere, som, under gennemførelsen af aftalen om tilskud, har afgivet urigtige erklæringer ved meddelelsen af de oplysninger, som den anvisningsberettigede har krævet, eller ikke har meddelt disse oplysninger."

58) Artikel 116, stk. 1, affattes således:

- "1. Forslagene vurderes på grundlag af de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier med henblik på at afgøre, hvilke forslag der vil kunne finansieres."

59) Artikel 120 affattes således:

"Artikel 120

1. Gennemførelsesbestemmelserne fastsætter de relevante procedurer, der skal følges, hvis foranstaltningens gennemførelse gør det nødvendigt, at modtageren indgår indkøbsaftaler.
2. Hvis foranstaltningens gennemførelse nødvendiggør finansiel støtte til tredjemand, kan modtageren af et fællesskabstilskud give en sådan støtte, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) støtten må ikke være hovedformålet med foranstaltningen
 - b) betingelserne for at yde støtten skal være nøje fastsat i aftalen om tilskud mellem modtageren og Kommissionen, uden nogen skønsmargen
 - c) støtten må kun vedrøre mindre beløb.
3. Hver aftale om tilskud skal udtrykkeligt give Kommissionen og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget fællesskabsmidler."

- 60) I artikel 121 foretages følgende ændringer:
- a) Litra a) affattes således:
 - "a) de i artikel 126 omhandlede årsregnskaber for institutionerne, årsregnskaberne for de organer, der er omhandlet i artikel 185, og årsregnskaberne for andre organer, hvis regnskaber skal konsolideres i overensstemmelse med Fællesskabets regnskabsregler"
 - b) litra d) affattes således:
 - "d) en aggregeret beretning om budgetgennemførelsen indeholdende oplysningerne i de under litra c) omhandlede beretninger."
- 61) I artikel 122 ændres "artikel 185" til "artikel 121".
- 62) Artikel 128 affattes således:

"Artikel 128

Regnskabsførerne for de øvrige institutioner og for de i artikel 121 nævnte organer, sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår deres foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber med Kommissionens foreløbige årsregnskab og sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Revisionsretten Kommissionens foreløbige årsregnskab samt det foreløbige konsoliderede årsregnskab.

Regnskabsførerne for institutionerne og de organer, der er omhandlet i artikel 121, sender senest den i stykke to anførte dato Europa-Parlamentet og Rådet beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning."

- 63) I artikel 129 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 ændres "artikel 185" til "artikel 121".
 - b) Stk. 2 affattes således:
 - "2. Alle institutioner, undtagen Kommissionen, og hvert af de organer, der er omhandlet i artikel 121, opstiller deres endelige årsregnskab i overensstemmelse med artikel 61 og sender det senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten med henblik på opstilling af det endelige konsoliderede årsregnskab."
 - c) Som stk. 2a indsættes følgende:
 - "2a. Kommissionens regnskabsfører udarbejder det endelige konsoliderede årsregnskab på grundlag af de oplysninger, de øvrige institutioner har

meddelt i henhold til stk. 2. Det endelige konsoliderede årsregnskab ledsages af en attest udstedt af Kommissionens regnskabsfører, hvori han erklærer, at det er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit VII og med de regnskabsmæssige principper, regler og metoder, der er foreskrevet i et bilag til årsregnskabet."

d) Stk. 3 affattes således:

"3. Kommissionen godkender det endelige konsoliderede årsregnskab og sit eget endelige årsregnskab og sender dem begge inden den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten."

64) I artikel 130, stk. 1, foretages følgende ændringer:

"Kommissionen skal ud over de regnskaber, der er omhandlet i artikel 126 og 127, en gang om året forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier og risiciene i den forbindelse."

65) Artikel 131 ændres således:

a) I stk. 1 ændres "Kommissionen" til "Kommissionens regnskabsfører".

b) I stk. 2 ændres "Kommissionen" til "Kommissionens regnskabsfører".

66) I artikel 133, stk. 1, ændres "artikel 185" til "artikel 121".

67) I artikel 134 ændres "artikel 185" til "artikel 121".

68) I artikel 138, stk. 1, ændres "artikel 185" til "artikel 121".

69) I afsnit I i anden del affattes overskriften således:

"AFSNIT I

DEN EUROPÆISKE GARANTIFOND FOR LANDBRUGET"

70) Artikel 148, stk. 1, affattes således:

"1. Første og tredje del af denne forordning finder anvendelse på udgifter afholdt af de administrative organer, der er omhandlet i retsfor skrifterne vedrørende Den Europæiske Garantifond for Landbruget, i det følgende benævnt "EGFL", samt på indtægterne, jf. dog undtagelserne i dette afsnit."

71) I artikel 149 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. For hvert regnskabsår omfatter EGFL ikke-opdelte bevillinger, med undtagelse af udgifterne til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. [xxxx/xxxx](***), som dækkes af opdelte bevillinger.

(***) EUT L [...] af [...], s. [...]."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Bevillinger til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. [xxxx/xxxx], som der ikke er indgået forpligtelser for, kan fremføres, dog kun til det følgende regnskabsår.

En sådan fremførsel må højst svare til 3% af de i første afsnit nævnte oprindelige bevillinger, der er omhandlet, og ikke overstige beløbet for tilpasningen af de direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003(****), og som blev anvendt i det seneste regnskabsår.

Fremførte bevillinger tilføres udelukkende budgetposter, som dækker de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. [xxxx/xxxx].

En sådan fremførsel må kun føre til supplerende betaling til de endelige modtagere, hvis de direkte betalinger i løbet af det seneste regnskabsår er blevet tilpasset i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 1782/2003.

Kommissionen træffer beslutning om fremførsel senest den 15. februar i det regnskabsår, hvortil fremførslen sker, og underretter budgetmyndigheden herom.

(****) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1."

72) Artikel 150, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Kommissionens beslutninger om fastsættelse af disse refusionsbeløb udgør samlede foreløbige forpligtelser, der skal ligge inden for det samlede bevillingsbeløb, der er opført under EGFL.

3. For udgifter til løbende forvaltning af EGFL kan der fra 15. november indgås forudgående forpligtelser, der konteres under det følgende regnskabsårs bevillinger. Disse forpligtelser kan dog ikke overstige de tilsvarende bevillinger, som budgetmyndigheden har truffet afgørelse om i forbindelse med

det senest vedtagne budget. De kan kun vedrøre udgifter, som er baseret på en eksisterende basisretsakt."

73) Artikel 151, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"For udgifter afholdt af de administrative organer, der er omhandlet i retsfor skrifterne vedrørende EGFL, indgås der inden for en frist på to måneder efter modtagelsen af de af medlemsstaterne fremsendte regnskaber en forpligtelse opdelt på kapitel, artikel og konto. En sådan forpligtelse kan indgås efter udløbet af fristen på to måneder, hvis en bevillingsoverførselsprocedure vedrørende de pågældende budgetposter er nødvendig. Inden samme frist på to måneder skal beløbene konteres som betalinger, dog ikke hvis medlemsstaterne endnu ikke har betalt, eller hvis det er usikkert, om udgifterne er berettigede."

74) Artikel 152 affattes således:

"Artikel 152

For så vidt angår budgetregnskabet, konteres udgifterne et regnskabsår på grundlag af de beløb, som Kommissionen har refunderet medlemsstaterne til og med den 31. december i det pågældende regnskabsår, forudsat at betalingsordren er kommet regnskabsføreren i hænde senest den 31. januar i det følgende regnskabsår."

75) Artikel 153, stk. 1, affattes således:

"1. Når Kommissionen kan foretage bevillingsoverførsler i henhold til artikel 23, træffer den beslutning herom senest den 31. januar i det følgende regnskabsår og underretter budgetmyndigheden herom, tre uger inden den foretager de i artikel 23, stk. 1, litra a), omhandlede overførsler."

76) Artikel 154 affattes således:

"Artikel 154

1. Formålsbestemte indtægter under dette afsnit opføres efter deres oprindelse i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2.
2. Resultatet af afgørelserne om regnskabsafslutning, jf. artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. [xxxx/xxxx](*****) [om finansiering af den fælles landbrugspolitik], opføres under en enkelt artikel.

(*****) EUT L [...] af [...], s. [...]."

77) Overskriften til afsnit II i anden del affattes således:

"AFSNIT II

STRUKTURFONDENE, SAMHØRIGHEDSFONDEN, FISKERIFONDEN OG LANDBRUGSFONDEN FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE"

78) I artikel 155 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Bestemmelserne i første og tredje del af denne forordning finder anvendelse på udgifter afholdt af de administrative organer, der er omhandlet i forordningerne vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fiskerifond (EFF) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), i det følgende benævnt "fondene", samt på deres indtægter, jf. dog undtagelserne i dette afsnit."

b) Stk. 3 udgår.

79) Artikel 157, stk. 2, affattes således:

"De således frigjorte bevillinger kan genopføres i tilfælde af en åbenlys fejl, der udelukkende kan tilskrives Kommissionen."

80) Artikel 158 affattes således:

"Artikel 158

Kommissionen kan, for så vidt angår de aktionsudgifter, der er omhandlet i dette afsnit, dog ikke med hensyn til ELFUL, foretage overførsler fra et afsnit til et andet, forudsat at der er tale om bevillinger til samme formål i henhold til forordningerne angående de i artikel 155 nævnte fonde, eller til samme kategori af udgifter blandt følgende:

a) fællesskabsinitiativer

b) innovative foranstaltninger."

81) I artikel 160 indsættes som stk. 1a følgende:

"1a. Bevillingerne vedrørende de indtægter, der hidrører fra Kul- og Stålforskningsfonden, som er oprettet ved den protokol, der er knyttet til EF-traktaten, om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden, betragtes som formålsbestemte indtægter i betydningen i artikel 18. De forpligtelsesbevillinger, som disse indtægter medfører, stilles til rådighed, så snart der foreligger et overslag over

fordringen, og betalingsbevillingerne stilles til rådighed, så snart indtægterne er modtaget."

82) Som artikel 160a indsættes følgende:

"Artikel 160a

1. De forpligtelsesbevillinger, der svarer til det beløb af en forpligtelse, der er blevet frigjort, fordi det forskningsprojekt, som de var bestemt til, ikke eller kun delvis er blevet gennemført, kan undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde genopføres, hvis det er absolut nødvendigt at gennemføre det oprindeligt planlagte program, medmindre der på budgettet for det løbende regnskabsår er opført midler til dette formål.
2. Med henblik på stk. 1 undersøger Kommissionen i begyndelsen af hvert regnskabsår, hvilke frigørelser der er sket i det foregående regnskabsår, og vurderer på baggrund af behovene, hvorvidt det er nødvendigt at genopføre bevillingerne.

På grundlag af denne vurdering kan Kommissionen forelægge de relevante forslag for budgetmyndigheden inden den 15. februar i hvert regnskabsår, idet den for hver budgetpost anfører årsagerne til, at bevillingerne bør genopføres.

3. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om Kommissionens forslag inden seks uger. Er der ikke truffet afgørelse inden fristens udløb, anses forslagene for godkendt.

De forpligtelsesbevillinger, der genopføres i år n, må i intet tilfælde overstige 50% af det samlede frigjorte beløb under samme budgetpost i år n-1.

4. Genopførte forpligtelsesbevillinger kan ikke fremføres.

Retlige forpligtelser vedrørende de forpligtelsesbevillinger, der er genopført, skal være indgået senest den 31. december i år n.

Ved udløbet af år n frigør den kompetente anvisningsberettigede endeligt den uudnyttede del af de genopførte forpligtelsesbevillinger."

83) Artikel 164 udgår.

84) Artikel 166, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"I de kontrakter og aftaler, der er omhandlet i litra a) og b), i første afsnit, fastsættes betingelser for modtagernes eller kontrahenternes forvaltning af den eksterne bistand."

85) Artikel 167, stk. 1, litra c), affattes således:

- "c) et nationalt eller internationalt offentligretligt organ eller juridiske eller fysiske personer, der har indgået en aftale om tilskud med Kommissionen med henblik på gennemførelsen af en foranstaltning udadtil."

86) Overskriften til kapitel 4 i anden del, affattes således:

"Kapitel 4 TILSKUD"

87) Som artikel 169a indsættes følgende:

"Artikel 169a

De procedurer for ydelse af tilskud, der ved decentral forvaltning skal følges af tredjelande, som modtager tilskud, skal fastsættes i de i artikel 166 omhandlede finansieringsaftaler. Bestemmelserne skal være baseret på reglerne i afsnit VI i første del."

88) Artikel 171, stk. 2, affattes således:

"2. Dette afsnit, undtagen artikel 174, artikel 174a og artikel 175, stk. 2, finder anvendelse på Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)."

89) Artikel 173 affattes således:

"Artikel 173

For så vidt angår de bevillinger, der er opført i bilaget for det enkelte europæiske kontor, uddelegerer Kommissionen beføjelserne som anvisningsberettiget til direktøren for det pågældende europæiske kontor i overensstemmelse med artikel 59."

90) Artikel 174, stk. 1, andet punktum, affattes således:

"Kontorets direktør fastsætter, efter styrelsesudvalgets godkendelse, regler for, hvorledes dette regnskab skal føres."

91) Som artikel 174a indsættes følgende:

"Artikel 174a

1. Hver institution kan uddelegere beføjelser som anvisningsberettiget til direktøren for et interinstitutionelt europæisk kontor med henblik på forvaltningen af bevillinger under dens sektion og fastsætter begrænsningerne og vilkårene for denne uddelegering af beføjelser.
2. Kommissionens interne revisor er ansvarlig for udførelsen af opgaverne nævnt i afsnit IV, kapitel 8 i første del."

- 92) I artikel 175 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1 udgår.
 - b) Stk. 2 affattes således:

"2. I de tilfælde, hvor et europæisk kontors arbejdsopgaver omfatter levering mod betaling til tredjemand, fastlægger kontorets direktør, efter styrelsesudvalgets godkendelse, særlige bestemmelser om, hvordan leveringen skal ske, samt om regnskabsføringen af ydelserne."
- 93) Artikel 176 udgår.
- 94) I artikel 178 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1, andet punktum, affattes således:

"Sådanne forpligtelser kan dog ikke overstige en fjerdedel af de bevillinger, som budgetmyndigheden har opført under den dertil svarende budgetpost for det løbende regnskabsår."
 - b) I stk. 2 tilføjes følgende punktum:

"I så fald finder det i stk. 1 omhandlede loft ikke anvendelse."
- 95) Artikel 185, stk. 3 og 4, affattes således:
- "3. Hvert af de i stk. 1 omhandlede organer opretter en intern revisionsfunktion, der skal udøves under overholdelse af de relevante internationale standarder. Kommissionens interne revisor attesterer, at revisionsfunktionen overholder internationale revisionsstandarder, og kan foretage kvalitetskontrol med henblik herpå.
 - 4. De i artikel 121 omhandlede organer anvender de regnskabsregler, der er nævnt i artikel 133, så deres årsregnskab kan konsolideres med Kommissionens årsregnskab."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand
[...]

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Rapport om anvendelsen af bestemmelserne i den nye finansforordning

1. I en udtalelse om artikel 85 i den nye finansforordning forpligtede Kommissionen sig til "inden den 1. januar 2006 at aflægge beretning om anvendelsen af bestemmelserne i den nye finansforordning, herunder navnlig om afskaffelsen af foregående centrale kontroller, og om nødvendigt at forelægge Rådet de forslag, der måtte være nødvendige".

INSTITUTIONERNES ADMINISTRATIONERS PRAKTISKE ERFARING MED DEN DAGLIGE FINANSIELLE FORVALTNING

a) Rapport fra Kommissionens net af finansielle enheder

2. Kommissionens net af finansielle enheder (RUF) har udarbejdet en rapport om forvaltningsproblemer efter indførelsen af den nye finansforordning og gennemførelsesbestemmelserne. Rapporten, der er udarbejdet af en gruppe af tjenestemænd, som repræsenterer Kommissionens finansielle enheder, indeholder næsten 100 punkter, der har betydning for den daglige forvaltning, og har givet Kommissionen værdifulde interne tilbagemeldinger.
3. **Aftaler af beskeden værdi**, dvs. for et beløb på under 50 000 EUR, udgør for nogle tjenestegrenenes vedkommende op til 75% af antallet af aftaler; aftalernes værdi er således lav, men de giver mange forvaltningsproblemer for såvel tjenestegrene som for de pågældende erhvervsdrivende. RUF finder, at gennemførelsesbestemmelserne er unyttigt stive på dette område og foreslår en ændring af en række af disse bestemmelser for at skabe en særlig forvaltningsordning for aftaler af beskeden værdi.
4. Hvad angår tilskud, anmoder RUF især om, at man skaber et regelsæt, der tager højde for mindre tilskud, eller som er rettet mod mindre modtagere eller modtagere med en særlig profil. Flere af Kommissionens tjenestegrene, der forvalter programmer, hvoraf en vigtig del vedrører transaktioner af beskeden værdi, ser gerne, at bestemmelserne om modtagernes og ordregivernes forpligtelser står i et rimeligt forhold til beløbene og til, hvem modtagerne er.
5. **Forfinansieringer** forbliver EU's ejendom, medmindre andet følger af basisretsakten (gennemførelsesbestemmelsernes artikel 3, stk. 1). RUF foreslår en fortolkning, hvorefter nye basisretsakter kan indeholde en undtagelse fra dette princip, og at renter af forfinansiering under et vist beløb ikke skal beregnes og inddrives.
6. Ifølge RUF er der en stor mangel ved finansforordningen, der vanskeliggør forvaltningen og skaber juridiske problemer i forholdet til modtagere af EU-midler nemlig **de manglende EU-regler om forældelse**. RUF foreslår, at man indfører et generelt forældelsessystem for EU-midler både med hensyn til indtægter og udgifter.
7. RUF finder, at reglerne om **finansieringsafgørelser** burde revideres gennemgribende og konsolideres i gennemførelsesbestemmelserne for at skabe rimelige og stabile

forvaltningsvilkår. RUF anmoder om en forenkling og opdatering af reglerne for **budgetgennemførelsen** og om lettere adgang til de nationale offentlige eller private organer, som har ansvaret for at udføre opgaver for det offentlige.

8. Hvad angår **uddelegering af gennemførelsesopgaver**, foreslår RUF, at man åbner mulighed for at give private selskaber bemyndigelse til at foretage visse former for refusion af rejse- og opholdsudgifter for deltagere i forskellige seminarer/konferencer. Forvaltning af sådanne arrangementer tvinger Kommissionens tjenestegrene til direkte at tage sig af en lang række små transaktioner, selv om de ikke råder over midlerne til det.
9. RUF ser gerne, at man gennemgår og efterprøver **bestemmelser og procedurer for andre arbejdssteder end hovedsædet**, hvad enten det drejer sig om repræsentationer, delegationer eller om aktionsudgifter.

b) Oplysninger indsamlet fra administrationen i andre institutioner og organer

10. I november 2004 bad man administrationen i de øvrige institutioner om at gøre rede for deres erfaringer og problemer i forbindelse med gennemførelsen af finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne. De afgivne oplysninger berører ikke den respektive institutions holdning til spørgsmålet.
11. Administrationen i **Europa-Parlamentet** forklarer, at der har været visse problemer med decentraliseringen af den forudgående kontrol. Det drejer sig især om mangel på kvalificeret personale. Derfor er den nye ordning endnu ikke fuldt operativ i Europa-Parlamentet. Man kan derfor endnu ikke foretage en meningsfuld sammenligning med den foregående ordning. Administrationen i Europa-Parlamentet fremsætter ingen forslag om at ændre de grundlæggende principper i reformen og genindføre central forudgående kontrol.
12. Europa-Parlamentets administration finder, at størstedelen af de øvrige nye bestemmelser, hvoraf de fleste har voldt tjenestegrenene problemer, allerede er omfattet af hasteproceduren for ændring af gennemførelsesbestemmelserne. Dog foreslår Parlamentets tjenestegrene en ændring af finansforordningens artikel 9, stk. 6, for at begrænse **forbuddet mod at fremføre bevillinger til personaleudgifter** til kun at omfatte vederlag og godtgørelser og at **supplere listen over formålsbestemte indtægter** med indtægter fra salg af løsøre herunder salg i form af tilbagetagelse. Man ønsker at ændre finansforordningens artikel 22, stk. 1 og 2 for at **gøre det lettere at foretage overførsler mellem artikler og mellem kapitler**, mens budgetmyndigheden fortsat skal have mulighed for at tage stilling til de mest betydelige ændringer. I finansforordningens artikel 47, stk. 1, foreslår Parlamentets administration, at man **konverterer lønklasse A1, A2 og A3 til lønklasser efter den nye vedtægt** (A16, A15, A14, A13) og at gøre en undtagelse fra reglen om, at der skal anvendes én enkelt underskrift, for at give forskudsbestyrere mulighed for at indgå retlige forpligtelser, når den anvisningsberettigede har undertegnet forpligtelsen. Parlamentets tjenestegrene foreslår at **harmonisere de forskellige beretninger** (artikel 60, stk. 7 og artikel 122) på interinstitutionelt plan og at begrænse dobbeltinformation.

13. Parlamentets administration bemærker, at for de flerårige udgifter afspejler regnskaberne ikke de reelle retlige forpligtelser, der er indgået, og foreslår at indføre **præcise bestemmelser om flerårige udgifter over administrative budgetter**. Parlamentet foreslår **at gøre det lettere at lave fælles udbud for flere institutioner** ved at indføre en undtagelse, der giver en anvisningsberettiget mulighed for at overdrage forvaltningen til en ansat fra en anden institution. Dette skal også gælde tilskud.
14. Parlamentets tjenestegrene foreslår, at man overvejer **brugen af sprog i udbudsprocedurer**, hvilket kunne føre til udarbejdelse af bestemmelser, der gør det muligt at overholde kravet om lighed mellem sprogene uden at gøre den administrative byrde unødigt tung. De foreslår endvidere, at man indfører **forenklede bestemmelser for gaver af beskeden værdi** til andre institutioner end Kommissionen, hvis de ikke medfører supplerende omkostninger.
15. Europa-Parlamentets administration peger på visse problemer, som kunne løses ved en revision af finansforordningen. Man vil gerne **udvide alle bestemmelser om tilskud til også at omfatte Europa-Parlamentet**, og med hensyn til **tilskud til de europæiske politiske partier** foreslår man en ordning, der tillader **overførsel af en begrænset og kontrollerbar del af et tilskud fra et regnskabsår til det næste** (f.eks. hvis en større begivenhed må udskydes fra december til januar eller februar). Ifølge Europa-Parlamentet kunne det være en løsning, at man i slutregnskabet accepterede opførelse af udgifter, der allerede er indgået forpligtelser for, men som vedrører det følgende år. Dermed ville man samtidig mindske eventuelle overskydende ressourcer i forhold til udgifter og således det beløb, der skulle tilbagebetales i tilfælde af et "driftsoverskud".
16. Europa-Parlamentets tjenestegrene foreslår, at man i finansforordningen tilføjer muligheden for at **anerkende visse specifikke træk ved de politiske grupper, der kan begrunde visse former for undtagelser** i de specifikke regler, der gælder for brug af bevillinger til dækning af de politiske gruppers udgifter, og især undtagelsesordningen for fremførsel af bevillinger og højere lofter for offentlige kontrakter. Endelig foreslår administrationen, at man **fjerner nogle af begrænsningerne for forvaltningen af Parlamentets informationskontorer** for aftaler af beskeden værdi i forbindelse med informationspolitikken.
17. Rådets administration oplyser, at især for aftaler af beskeden værdi uden for EU, har leverandørerne afvist at afgive de ønskede bankoplysninger, som er nødvendige for at indgå en retlig forpligtelse (**eksterne betalingsmodtagere**). Rådet foreslår, at man begrænser denne forpligtelse til aftaler af en bestemt værdi, f.eks. over 3 500 EUR. Vedrørende finansforordningens artikel 47, stk. 1, om stillingsfortegnelser bemærker Rådets administration, at der skal henvises til lønklasserne i den nye vedtægt (A*16, A*15, A*14).
18. Af hensyn til den bedst mulige budgetforvaltning finder Rådets administration det ønskeligt at afpasse grundlaget for **forudgående forpligtelser i forbindelse med den løbende forvaltning**, dvs. en fjerdedel af bevillingerne på hver budgetpost afsat til indeværende år, efter det løft, der er fastsat for de foreløbige tolvte dele, dvs. en fjerdedel af de godkendte bevillinger under det pågældende kapitel. Endvidere foreslår Rådets administration, at man præciserer, at **loftet på en fjerdedel af de opførte bevillinger** (finansforordningens artikel 13 og 178) **ikke gælder**

artikel 178, stk. 2, om udgifter, der ifølge retlige bestemmelser eller bestemmelser i en kontrakt skal betales forud, som f.eks. lejeudgifter, og som fra den 1. december kan give anledning til betaling, der konteres bevillingerne for det følgende regnskabsår.

19. **Domstolens** administration oplyser, at det har været vanskeligt at anvende finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser fra den 1. januar 2003. På grund af de påkrævede retlige og administrative implikationer, ændringerne af tjenestegrenenes organisation og drift og anvendelsen af menneskelige ressourcer, kunne en så omfattende reform ikke gennemføres seks måneder efter, at de store linjer var trukket op, og kun en uge efter, at anvendelsesreglerne var blevet præciseret.
20. Generalsekretæren for **Revisionsretten** udtaler, at på grund af Revisionsrettens beskedne størrelse, oprettede man en central enhed til forudgående verifikation, som var direkte knyttet til den udpegede anvisningsberettigede. Enheden støtter gradvis styrkelse af forudgående verifikation i forvaltningsafdelingerne. Resultaterne af verifikationen kontrolleres og bidrager til handlingsplaner for at forbedre den interne kontrol i forvaltningsafdelingerne. Det er muligt, at den forudgående verifikation fremover vil blive decentraliseret, men ifølge Revisionsrettens generalsekretær taler Revisionsrettens størrelse herimod.
21. **Revisionsrettens** administration ønsker en afklaring af en række bestemmelser, nemlig finansforordningens artikel 22 og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 16 (bevillingsoverførsel) og finansforordningens artikel 178. Desuden finder man det nyttigt at specificere den tidsfrist, der følger af udtrykket "omgående" i finansforordningens artikel 179, stk. 3, vedrørende et ønske om at afgive udtalelse om byggeprojekter. Efter Revisionsrettens erfaring er lofterne for aftaler af beskeden værdi i gennemførelsesbestemmelsernes artikel 129 for lave og medfører yderligere administrative procedurer uden at forbedre den interne kontrol. Revisionsrettens såkaldte "cellule marchés" fremsatte en række yderligere forslag, blandt andet at Kommissionen skulle registrere sager efter anmodning fra institutioner, som ikke har en database i henhold til finansforordningens artikel 95 på grund af et beskedent antal indgåede aftaler.
22. Generalsekretærerne for **Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)** og **Regionsudvalget** forklarer, at de har foretaget en større decentralisering af anvisningsberettigelse og sikret dette med de nødvendige garantier i form af uddannelse og forberedelse af de anvisningsberettigede. De påpeger, at for de små institutioners vedkommende er mængden af menneskelige ressourcer, der beskæftiger sig med kontrol, steget kraftig og udgør en betydelig udgift. Begge udvalg mener, at indførelsen af den nye finansforordning ikke har ændret omfanget af den forudgående kontrol af deres budgettransaktioner fundamentalt, men bemærker, at kontrollerne er mere dybdeborende og tager mere af de finansielle aktørers tid, hvilket gør den finansielle forvaltning til en større belastning.
23. **EØSU** sætter spørgsmålstegn ved relevansen af resultatindikatorer for de administrative udgifter og foreslår, at man afskaffer dem. EØSU konstaterer, at det er vanskeligt at forene byggeprojekter med princippet om årsbudgetter, og at institutionernes forpligtelse til at udarbejde rapporter er vokset kraftigt. Derfor foreslår man at rationalisere dem. EØSU ønsker en fælles infrastruktur med en

central database (finansforordningens artikel 95). **Regionsudvalget** understreger de enorme administrative ændringer som følge af indførelsen af interne kontrolstandarder, hvilket overstiger de små institutioners midler, da de kun har administrative udgifter.

24. **Den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse** minder om, at organet indledte sit arbejde i 2004. Man har derfor ikke haft problemer med at tilpasse sig et nyt system og har ikke det tilstrækkelige overblik til at drage konklusioner af erfaringerne.

KONKLUSIONER

25. Den nye finansforordning skabte retsgrundlaget for et robust forvaltnings- og kontrolsystem med hovedvægten på decentralisering. De nødvendige organisatoriske skridt er taget, og man opfylder generelt de formelle krav. Den faktiske gennemførelse må betragtes som tilfredsstillende på nuværende tidspunkt og bør yderligere styrkes og forbedres i lyset af erfaringerne med de berørte aktørers aktive engagement og deltagelse. I denne proces er det afgørende, at tjenestegrenene kan handle med fuld tillid i et stabilt retligt miljø i den krævende indledende gennemførelsesfase. Ændringen af forvaltningskulturen og integrationen af risikoforvaltning i den daglige forvaltning vil tage længere tid at realisere. Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser herfor ved at udvikle en fælles risikometodologi.
26. Det fremgår af den generelle vurdering, at afskaffelsen af den centraliserede forudgående kontrol til fordel for præcise krav om forudgående kontrol ved vurderingen af afsluttede projekter inden betalingen har givet den anvisningsberettigede større beføjelser og mere ansvar. Den årlige evaluering af den anvisningsberettigedes forvaltning, hovedsagelig gennem de årlige aktivitetsberetninger, er hjørnестenen i en styrkelse af den anvisningsberettigedes regnskabsansvar.
27. Ingen af institutionerne eller deres administrationer foreslog ændringer af arkitekturen eller de vigtigste elementer i den reform af den finansielle forvaltning, som finansforordningen indebar. (Visse præciseringer af regnskabsførerens rolle med hensyn til systemansvar og det overordnede produktansvar for regnskabs integritet uden at trænge ind på de anvisningsberettigedes ansvarsområde er påkrævede).

Der er konstateret mangler i den interne kontrol med hensyn til at gennemføre finansforordningens bestemmelser. De kan afhjælpes gennem foranstaltninger i de enkelte institutioner og kræver ikke ændring af retsgrundlaget, der har vist sig at være homogent og entydigt. Kommissionen foreslår derfor ingen ændringer af de finansielle aktørers pligter eller af det interne kontrolsystem.

28. Ved revisionen af finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser skal der tages hensyn til kommentarerne fra administrationen i de øvrige institutioner og fra RUF om behovet for omlægning af tilsyns- og kontrolkravene.

Ændringerne bør gøre det lettere for Kommissionen at opfylde sin forpligtelse til at gennemføre budgettet og opfylde de politiske målsætninger, mens den samtidig giver

rimelig sikkerhed for, at udgifterne er lovlige, og mindsker risikoen for uregelmæssigheder, uden at de administrative omkostninger bliver urimeligt høje.

Målet med forenklingen af reglerne og procedurerne bør være at gøre den forvaltning af finansielle transaktioner, der sker uden for hovedsædet, mere effektiv for dermed at gøre det nemmere at yde støtte til tredjelande.

29. Behovet for forenkling følte særlig udtalt i forbindelse med aftaler af beskeden værdi og tilskud. Som et første skridt benyttede Kommissionen i forbindelse med den begrænsede løbende revision af gennemførelsesbestemmelserne, der blev iværksat for at gennemføre det harmoniserede direktiv om indkøb, lejligheden til at tackle særlige vanskeligheder inden for offentlige indkøb og tilskud ved især at strømline bestemmelserne om aftaler af beskeden værdi og brugen af tariffer og faste tilskudsbeløb. Det kan opfattes som et første skridt i retning af at dække behovet for finansiell forvaltning. Den kommende revision af finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser bør fuldende forenklingen af kravene til procedurer og dokumentation i forbindelse med aftaler af beskeden værdi.